SENTINȚĂ
în numele Legii

21 septembrie 2026 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)
Instanța de judecată, având în componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul NEGRU Nicolae
Grefieri BOBEICO Mihaela, STEFANIUC Maria
SAMSI-CRIVORUCENCO Valentina
Cu participarea:
Acuzatorilor de stat NIMIRSCHI Sergiu și VORONA Diana
Apărătorilor NICHITENCO Veronica, TIMOFEEVICI Ion și CAȘU Alexandru
Părții vătămate ZMEU Tudor

În lipsa inculpaților Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion – în temeiul art.321 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală

a examinat în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Lucaș Stepan *****, născut la *****; IDNP *****; cetățean al Republicii Moldova; originar din s. *****, r-nul Cantemir; fără loc permanent de trai; neangajat în câmpul muncii; nesupus militar; nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru; cu antecedente penale stinse; anterior a fost judecat prin:

- *sentința Judecătoriei Cahul din 19.11.2008, condamnat în baza art.188 alin.(2) lit. b), d) și e) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 6 ani închisoare fără amendă, eliberat condiționat înainte de termen cu 5 luni și 5 zile*

Hațachiu Ion* **,** născut la *****; IDNP *****; cetățean al Republicii Moldova; originar din s. *****, r-nul Cantemir; fără loc permanent de trai; neangajat; nesupus militar; nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru; cu antecedente penale; anterior a fost judecat prin:

- *decizia Curții de Apel Cahul din 20.05.2024, condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. c) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa de 2 ani închisoare*

Agachi Ion* **, născut la *****; IDNP *****; cetățean al Republicii Moldova; originar din s. Dimitrova, com. *****, r-nul Cantemir; fără loc permanent de trai; neangajat; nesupus militar; nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru; cu antecedente penale stinse; anterior a fost judecat prin:

- *sentința Judecătoriei Cahul (sediul central) din 07.02.2024, condamnat în baza art.186 alin.(2) lit. b), c) și d), art.287 alin.(2) lit. b) și art.179 alin.(2) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa cu 2 ani de închisoare, iar prin decizia Curții de Apel Cahul din 01.11.2024, sentința a fost casată parțial, în privința lui Agachi Ion a fost aplicată amnistia în baza Legii nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia*

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.166 alin.(2) lit. d) și art.189 alin.(5) Cod penal

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei în instanța de judecată:
din 08.05.2026 până la 21.09.2026.
Procedura de citare a părților a fost legal executată.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat recunoașterea vinovăției inculpaților Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.166 alin.(2) lit. d) și art.189 alin.(5) Cod penal.

În susținerea poziției sale, procurorul a menționat că, în cadrul cercetării judecătorești, au fost examinate probele administrate în faza urmăririi penale, care, în opinia acuzării, demonstrează pe deplin vinovăția inculpaților.

Potrivit susținerilor acuzării, la 20 noiembrie 2025, inculpatul Lucaș Stepan a contactat telefonic partea vătămată Zmeu Tudor, prezentându-se drept persoană care desfășoară activitate în domeniul agricol și propunându-i spre vânzare o cantitate de 700 tone de semințe de floarea-soarelui. În acest context, partea vătămată a fost determinată să se deplaseze, la 21 noiembrie 2025, în satul Copanca, raionul Căușeni, pentru a examina marfa și a încheia un eventual contract de vânzare-cumpărare.

Procurorul a susținut că, la întâlnirea cu partea vătămată, inculpații Lucaș Stepan și Hațachiu Ion s-au urcat în automobilul acestuia, sub pretextul că îi vor indica drumul spre depozit, iar inculpatul Agachi Ion i-a urmat cu un automobil de model „Mercedes”. Ajunși într-o zonă extravilană, inculpații ar fi acționat în comun, imobilizând partea vătămată și încercând să-i lege mâinile cu bandă adezivă, aplicându-i totodată lovituri în scopul înfrângerii rezistenței acestuia. În opinia procurorului, prin aceste acțiuni inculpații l-au privat ilegal de libertate pe partea vătămată, acțiunile fiind săvârșite de trei persoane.

Totodată, procurorul a susținut că, după imobilizarea părții vătămate, inculpații i-au solicitat transmiterea sumei de 1 500 000 lei, amenințându-l și exercitând asupra acestuia violență fizică. Întrucât partea vătămată nu dispunea de suma solicitată, aceasta le-ar fi comunicat că deține un card bancar pe care se aflau 20 000 lei și s-a oferit să-l transmită inculpaților. Profitând de momentul creat, partea vătămată a reușit să se elibereze și să fugă.

În acest context, procurorul a apreciat că acțiunile inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal – privarea ilegală de libertate a unei persoane, săvârșită de trei persoane, și art.189 alin.(5) Cod penal – șantajul săvârșit cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate, de trei persoane, în proporții ce depășesc limita prevăzută de lege.

În argumentarea vinovăției inculpaților, acuzatorul a făcut referire, în special, la declarațiile părții vătămate Zmeu Tudor, procesele-verbale de cercetare a automobilului și a locului faptei, procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului, procesele-verbale de recunoaștere a inculpaților după fotografii, rapoartele de expertiză judiciară dactiloscopică, precum și rezultatele măsurilor speciale de investigații privind informațiile furnizate de operatorii de telefonie mobilă. Aceste probe au fost apreciate de

acuzare ca fiind pertinente, concludente și coroborate între ele.

Procurorul a mai evidențiat, de asemenea, rezultatele expertizei dactiloscopice, potrivit cărora urmele papilare identificate pe banda adezivă ridicată din automobilul părții vătămate au fost create de inculpații Agachi Ion și Hațachiu Ion, apreciind acest fapt ca un element probator care confirmă participarea acestora la comiterea faptelor.

În ceea ce privește individualizarea pedepsei, acuzatorul de stat a făcut referire la datele privind personalitatea inculpaților, menționând că aceștia nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, nu au loc permanent de trai, sunt anunțați în căutare și au antecedente penale, inclusiv condamnări pentru infracțiuni similare. Cu privire la inculpații Lucaș Stepan și Hațachiu Ion au fost indicate, de asemenea, cauze penale aflate în curs de examinare.

În consecință, procurorul a solicitat:

- în privința lui Lucaș Stepan, pentru infracțiunea prevăzută de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal – 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar pentru infracțiunea prevăzută de art.189 alin.(5) Cod penal – 13 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis; în baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial, stabilirea pedepsei definitive de 16 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;
- în privința lui Hațachiu Ion, pentru infracțiunea prevăzută de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal – 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar pentru infracțiunea prevăzută de art.189 alin.(5) Cod penal – 13 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis; în baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial, stabilirea pedepsei definitive de 16 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;
- în privința lui Agachi Ion, pentru infracțiunea prevăzută de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal – 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar pentru infracțiunea prevăzută de art.189 alin.(5) Cod penal – 13 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis; în baza art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial, stabilirea pedepsei definitive de 16 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În privința corpurilor delicte, procurorul a solicitat restituirea automobilului de model „Toyota Prius Prime”, cu numărul de înmatriculare *****, părții vătămate Zmeu Tudor, iar celelalte corpuri delicte să fie lăsate la păstrare la materialele cauzei penale.

Totodată, acuzatorul a solicitat încasarea în mod solidar, de la inculpații Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în sumă de 5040 lei, reprezentând costul expertizelor judiciare dactiloscopice.

Partea vătămată Zmeu Tudor, în ședința de judecată a solicitat atragerea la

răspundere penală a inculpaților conform rigorilor legale și a menționat că pretenții de ordin material sau moral nu are față de aceștia.

În cadrul dezbaterilor judiciare, apărătorul Timofeevici Ion în interesele inculpatului Lucaș Stepan a solicitat instanței să evalueze cauza penală prin prisma probelor administrate și a standardului de probă „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, iar nu prin raportare la gravitatea acuzațiilor formulate de acuzare. În opinia apărării, în situația în care, în urma examinării probelor, persistă îndoieli rezonabile cu privire la existența elementelor constitutive ale infracțiunii, la forma de vinovăție sau la circumstanțele calificative imputate inculpatului, acestea urmează a fi interpretate în favoarea acestuia, în temeiul principiului in dubio pro reo.

Cu referire la învinuirea formulată în baza art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, apărătorul a susținut că fapta de privare ilegală de libertate nu întrunește elementele unei infracțiuni consumate. În acest sens, s-a invocat că partea vătămată Zmeu Tudor s-a urcat de bunăvoie în propriul automobil și a acceptat deplasarea împreună cu persoanele implicate, în contextul unei presupuse negocieri comerciale.

Apărarea a mai menționat că, potrivit declarațiilor părții vătămate, aceasta a opus rezistență pe parcursul altercației, iar inculpații nu au reușit să-i imobilizeze mâinile cu banda adezivă. Totodată, partea vătămată a reușit, într-un interval scurt de timp, să se elibereze, să deschidă portiera automobilului și să fugă pe câmp. Din aceste considerente, apărarea a susținut că nu a existat o perioadă relevantă în care libertatea de mișcare a părții vătămate să fi fost suprimată efectiv și integral.

În opinia apărării, circumstanțele descrise nu justifică reținerea unei infracțiuni consumate de privare ilegală de libertate, iar acțiunile respective ar putea fi apreciate, după caz, fie ca o tentativă nefinalizată, fie ca acte materiale subsumate conduitei infracționale imputate în cadrul infracțiunii de șantaj, în măsura în care acestea constituie acte de violență sau constrângere utilizate pentru realizarea scopului patrimonial.

Cu privire la încadrarea juridică în baza art.189 alin.(5) Cod penal, apărarea a contestat existența circumstanței calificative referitoare la proporțiile deosebit de mari ale șantajului, respectiv suma de 1 500 000 lei.

În acest sens, apărătorul a invocat declarațiile părții vătămate, potrivit cărora, atunci când a fost indicată suma de 1 500 000 lei, aceasta ar fi comunicat imediat că nu dispune de asemenea mijloace financiare. Totodată, partea vătămată ar fi menționat că dispunea de suma de 20 000 lei pe cardul personal, iar ulterior pretențiile persoanelor implicate s-ar fi raportat la această sumă.

Pornind de la aceste împrejurări, apărarea a susținut că suma de 1 500 000 lei nu poate fi reținută drept valoare efectivă a obiectului material al șantajului, întrucât nu ar fi existat o acțiune efectivă de deposedare sau de dobândire a acestei sume și nici

posibilitatea reală ca partea vătămată să o transmită. În consecință, s-a solicitat excluderea circumstanței calificative privind proporțiile deosebit de mari și reîncadrarea juridică a faptei în raport cu suma de 20 000 lei, apreciată de apărare drept suma efectiv pretinsă în etapa finală a acțiunilor descrise.

Apărarea a contestat, de asemenea, existența și relevanța circumstanței referitoare la folosirea sau amenințarea cu aplicarea unei arme. În acest sens, s-a invocat faptul că partea vătămată a declarat în ședința de judecată că nu a văzut vreun pistol. Potrivit apărării, referirea la existența unei arme ar fi constituit doar o afirmație verbală atribuită persoanelor implicate în timpul altercației, fără ca arma să fi fost prezentată, ridicată sau identificată în cadrul cercetării la fața locului și fără existența unui corp delict ori a altor probe directe care să confirme folosirea acesteia.

Totodată, apărătorul a făcut referire la lipsa unui raport de expertiză medico-legală privind partea vătămată, menționând că acesta nu ar fi fost examinat medico-legal întrucât nu prezenta vătămări vizibile și nu acuza dureri. În opinia apărării, această împrejurare ar fi relevantă pentru aprecierea intensității violenței exercitate asupra părții vătămate și a consecințelor produse.

În ceea ce privește vinovăția individuală a inculpatului Lucaș Stepan, apărarea a invocat existența unor incertitudini cu privire la identificarea acestuia și la rolul concret pe care l-ar fi avut în realizarea acțiunilor imputate. S-a menționat că partea vătămată a relatat că inițial s-a întâlnit cu persoane pe care nu le cunoștea, contactul fiind inițiat prin intermediul unui apel telefonic de la o persoană care s-ar fi prezentat vag și pe care partea vătămată a caracterizat-o prin prisma vocii.

În acest context, apărătorul a susținut că, în condițiile examinării cauzei în lipsa inculpatului, stabilirea certă a rolului concret al lui Lucaș Stepan în momentul altercației și a contribuției sale la realizarea planului infracțional trebuie să se bazeze pe probe certe, directe și coroborate, iar nu pe presupuneri sau deducții insuficient fundamentate.

Apărarea a făcut referire și la mijloacele de probă de natură tehnică, inclusiv rapoartele dactiloscopice și datele privind conexiunile la rețelele de telefonie mobilă Orange și Moldcell, susținând că acestea pot confirma anumite împrejurări obiective, precum existența unor urme sau prezența unor telefoane în anumite zone, însă nu sunt, prin ele însele, suficiente pentru a demonstra intenția directă a inculpatului, conținutul exact al unei pretinse înțelegeri prealabile sau participarea acestuia la un plan infracțional având ca obiect obținerea unei sume de 1 500 000 lei.

În final, apărătorul a invocat prezumția de nevinovăție și principiul in dubio pro reo, susținând că judecarea cauzei în lipsa inculpatului nu poate conduce la diminuarea standardului de probă aplicabil acestuia și nici la transferarea asupra apărării a obligației de a demonstra nevinovăția.

În consecință, apărarea a solicitat achitarea inculpatului Lucaș Stepan în partea acuzației formulate în baza art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, pe motiv că fapta imputată nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii consumate de privare ilegală de libertate.

Totodată, apărătorul a solicitat reîncadrarea juridică a faptei imputate în baza art.189 Cod penal, prin excluderea circumstanței calificative referitoare la proporțiile deosebit de mari și aprecierea acesteia prin raportare la suma de 20 000 lei, considerată de apărare drept suma efectiv pretinsă.

În subsidiar, în ipoteza constatării vinovăției inculpatului în urma unei asemenea reîncadrări, apărarea a solicitat ca, la individualizarea pedepsei, instanța să țină cont de lipsa unor consecințe materiale sau fizice grave pentru partea vătămată, inclusiv de faptul că aceasta nu a suferit vătămări corporale și că automobilul i-a fost restituit intact.

Apărătorul inculpatului Agachi Ion, avocatul Nichitenco Veronica, în cadrul pledoariei a susținut că acțiunile imputate inculpatului, constând în imobilizarea părții vătămate, legarea acesteia și aplicarea actelor de violență, se înscriu în latura obiectivă a faptei de șantaj și sunt absorbite de această infracțiune. În opinia apărării, sancționarea acelorași acțiuni în baza art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal și, concomitent, în baza art.189 Cod penal ar conduce la o dublă condamnare pentru aceeași faptă. În acest sens, apărătorul a solicitat excluderea acțiunilor respective din încadrarea juridică prevăzută de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu menținerea încadrării juridice în baza art.189 Cod penal.

Cu privire la pedeapsă, apărătorul a solicitat, în eventualitatea stabilirii vinovăției inculpatului, aplicarea unei pedepse minime, raportat la circumstanțele cauzei. Totodată, a contestat posibilitatea reținerii în defavoarea inculpatului a faptului că acesta are statut de inculpat în alte cauze penale aflate pe rolul altor instanțe. În acest sens, a invocat prezumția nevinovăției, menționând că sentințele la care s-a făcut referire nu au caracter definitiv și executoriu și, prin urmare, nu produc efecte juridice împotriva inculpatului, acesta urmând a fi considerat nevinovat în cauzele respective.

Apărătorul Cașu Alexandru, în ședința de judecată, a solicitat adoptarea unei sentințe legale și întemeiate în privința inculpatului Hațachiu Ion cu aplicarea unei pedepse mai blânde în privința acestuia.

În baza lucrărilor dosarului și a probelor cercetate în ședința de judecată, instanța

A CONSTATAT :

1. Lucaș Stepan împreună și la o înțelegere prealabilă cu Hațachiu Ion și Agachi Ion, urmărind scopul privării de libertate a lui Zmeu Tudor și a șantajului acestuia, având un

plan infracțional bine pregătit, a săvârșit infracțiunile în următoarele împrejurări:

Astfel, la data de 20.11.2025, pe la ora 17:00, Lucaș Stepan l-a telefonat pe Zmeu Tudor din s. Roșcani, r-nul Anenii Noi, care activează în domeniul agriculturii și i-a propus spre vânzare răsărită în cantitate de 700 tone la un preț convenabil, menționând că răsărită se află în depozitul din satul Copanca, raionul Căușeni și i-a propus să vină în s. Copanca să vadă marfa și să o cumpere. Ca urmare, a două zi, adică pe data de 21.11.2025, în jurul orei 10:00, Zmeu Tudor cu automobilul său de model „Toyota Prius", cu n/î *****, a venit în s. Copanca, r-nul Căușeni, unde s-a întâlnit cu Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion, care au venit la întâlnire cu automobilul lor de model „Mercedes", cu n/î *****. Atunci Lucaș Stepan s-a prezentat ca fiind vânzătorul răsăritei, iar Hațachiu Ion – ca contabilul întreprinderii lor și i-au propus lui Zmeu Tudor ca să se deplaseze spre depozit pentru examinarea mărfii și semnarea contractului. Totodată, Lucaș Stepan și Hațachiu Ion i-au propus lui Zmeu Tudor ca ei să se deplaseze cu automobilul acestuia sub pretextul că îi vor arăta drumul și să mai discute circumstanțele vânzării răsăritei și acesta a fost de acord.

Ca urmare, Lucaș Stepan s-a așezat pe banchetă din față a automobilului lui Zmeu Tudor, iar Hațachiu Ion pe banchetă în spatele șoferului, adică în spatele lui Zmeu Tudor și s-au deplasat în extravilanul s. Copanca în direcția s. Cremenciug, r-nul Căușeni, iar Agachi Ion cu automobilul de model „Mercedes" cu n/î ***** se deplasa din urma lor. Într-un moment ei au cotit de pe șosea pe un drum de țară și s-au oprit, deoarece era glod și atunci Hațachiu Ion din urmă l-a apucat de gât pe Zmeu Tudor și îl ținea, iar Lucaș Stepan cu o bandă adezivă (scotch) încerca să-i lege mâinile, însă Zmeu Tudor opunea rezistență. Tot atunci a venit și Agachi Ion, care a deschis ușa automobilului din partea șoferului și a început să-l ajute pe Lucaș Stepan ca să-i lege mâinile lui Zmeu Tudor, aplicându-i, totodată, lovituri peste diferite părți ale corpului, în scopul imobilizării acestuia, privându-l astfel ilegal de libertate.

2. Așadar, prin acțiunile sale intenționate, Lucaș Stepan a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu semnele calificative – privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă aceasta acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, săvârșită de trei persoane.

3. Tot el, în aceleași împrejurări, și anume, la data de 21.11.2025, în jurul orei 10:30, împreună și la o înțelegere prealabilă cu Hațachiu Ion și Agachi Ion, urmărind scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane, aflându-se în automobilul lui Zmeu Tudor de model „Toyota Prius", cu n/î *****, în extravilanul s. Copanca r-nul Căușeni, pe care prin înșelăciune l-au ademenit să vină în satul Copanca, sub pretextul vânzării răsăritei în cantitate de 700 tone la un preț convenabil, l-au imobilizat forțat pe acesta, și anume, Hațachiu Ion, aflându-se în automobil pe banchetă din lui Zmeu Tudor îl ținea de gât,

Lucaș Stepan, fiind pe banchetă din față lângă șofer, îl ținea pe Zmeu Tudor de mâini, iar Agachi Ion, aflându-se afară lângă ușa șoferului automobilului, îi ținea mâinile lui Zmeu Tudor, deoarece acesta opunea rezistență, aplicând, totodată, acestuia lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului, privându-l astfel ilegal de libertate, după ce a cerut de la Zmeu Tudor bani în sumă de 1 500 000 lei, ce depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Tot atunci, Zmeu Tudor i-a spus ca el nu are asupra sa banii ceruți și că are doar un card bancar, pe care sunt 20000 lei și în acel moment când Zmeu Tudor i-a oferit lui Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și lui Agachi Ion acest card, a reușit să se smulgă din mâinile lor, a coborât din automobil și a fugit prin câmp în direcția șoselei și a s. Copanca.

4. Ca urmare, prin acțiunile sale intenționate, Lucaș Stepan a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.189 alin.(5) Cod penal, cu semnele calificative – șantajul, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei, de trei persoane, în sumă de bani ce depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

5. Hațachiu Ion împreună și la o înțelegere prealabilă cu Lucaș Stepan și Agachi Ion, urmărind scopul privării de libertate a lui Zmeu Tudor și a șantajului acestuia, având un plan infracțional bine pregătit, a săvârșit infracțiunile în următoarele împrejurări:

Astfel, la data de 20.11.2025, pe la ora 17:00, Lucaș Stepan l-a telefonat pe Zmeu Tudor din s. Roșcani, r-nul Anenii Noi, care activează în domeniul agriculturii și i-a propus spre vânzare răsărită în cantitate de 700 tone la un preț convenabil, menționând că răsărită se află în depozitul din satul Copanca, raionul Căușeni și i-a propus să vină în s. Copanca să vadă marfa și să o cumpere. Ca urmare, a două zi, adică pe data de 21.11.2025, în jurul orei 10:00, Zmeu Tudor cu automobilul său de model „Toyota Prius”, cu n/î *****, a venit în s. Copanca, r-nul Căușeni, unde s-a întâlnit cu Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion, care au venit la întâlnire cu automobilul lor de model „Mercedes”, cu n/î *****. Atunci Lucaș Stepan s-a prezentat ca fiind vânzătorul răsăritei, iar Hațachiu Ion ca contabilul întreprinderii lor și i-au propus lui Zmeu Tudor ca să se deplaseze spre depozit pentru examinarea mărfii și semnarea contractului. Totodată, Lucaș Stepan și Hațachiu Ion i-au propus lui Zmeu Tudor ca ei să se deplaseze cu automobilul acestuia sub pretextul că îi va arăta drumul și să mai discute circumstanțele vânzării răsăritei și acesta a fost de acord.

Ca urmare, Hațachiu Ion s-a așezat pe banchetă din spatele șoferului, adică în spatele lui Zmeu Tudor, iar Lucaș Stepan s-a așezat pe banchetă din față a automobilului adică lângă Zmeu Tudor, după ce ei și s-au deplasat în extravilanul s. Copanca în direcția

s. Cremenciug, r-nul Căușeni, Zmeu Tudor fiind la volanul automobilului, totodată, Agachi Ion cu automobilul de model „Mercedes”, cu n/î *****, se deplasa din urma lor. Într-un moment ei au cotit de pe șosea pe un drum de țară și s-au oprit, deoarece era glod și atunci Hațachiu Ion din urmă l-a apucat de gât pe Zmeu Tudor și îl ținea, iar Lucaș Stepan cu o bandă adezivă (scotch) încerca să-i lege mâinile, însă Zmeu Tudor opunea rezistență. Tot atunci a venit și Agachi Ion, care a deschis ușa automobilului din partea șoferului și a început să-l ajute pe Lucaș Stepan ca să-i lege mâinile lui Zmeu Tudor, aplicându-i, totodată, lovituri peste diferite părți ale corpului, în scopul imobilizării acestuia, privându-l astfel ilegal de libertate.

6. Așadar, prin acțiunile sale intenționate, Hațachiu Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu semnele calificative – privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă aceasta acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, săvârșită de trei persoane.

7. Tot el, în aceleași împrejurări, și anume, la data de 21.11.2025, în jurul orei 10:30, împreună și la o înțelegere prealabilă cu Lucaș Stepan și Agachi Ion, urmărind scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane, aflându-se în automobilul lui Zmeu Tudor de model „Toyota Prius”, cu n/î *****, în extravilanul s. Copanca, r-nul Căușeni, pe care prin înșelăciune l-au ademenit să vină în satul Copanca, sub pretextul vânzării răsăritei în cantitate de 700 tone la un preț convenabil, l-au imobilizat forțat pe acesta, și anume, Hațachiu Ion, aflându-se în automobil pe banchetă din spatele lui Zmeu Tudor îl ținea de gât, Lucaș Stepan, fiind pe banchetă din față lângă șofer, îl ținea pe Zmeu Tudor de mâini, iar Agachi Ion, aflându-se afară lângă ușa șoferului automobilului, îi ținea mâinile lui Zmeu Tudor, deoarece acesta opunea rezistență, aplicând, totodată, acestuia, lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului, privându-l astfel ilegal de libertate, după ce a cerut de la Zmeu Tudor bani în sumă de 1 500 000 lei, ce depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Tot atunci, Zmeu Tudor i-a spus ca el nu are asupra sa banii ceruți și că are doar un card bancar, pe care sunt 20 000 lei și în acel moment când Zmeu Tudor i-a oferit lui Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și lui Agachi Ion acest card, a reușit să se smulgă din mâinile lor, a coborât din automobil și a fugit prin câmp în direcția șoselei și a s. Copanca.

8. Ca urmare, prin acțiunile sale intenționate, Hațachiu Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.189 alin.(5) Cod penal, cu semnele calificative – șantajul, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei, de trei persoane, în sumă de bani ce depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

9. Agachi Ion împreună și la o înțelegere prealabilă cu Lucaș Stepan și Hațachiu Ion, urmărind scopul privării de libertate a lui Zmeu Tudor și a șantajului acestuia, având un plan infracțional bine pregătit, a săvârșit infracțiunile în următoarele împrejurări:

Astfel, la data de 20.11.2025, pe la ora 17:00, Lucaș Stepan l-a telefonat pe Zmeu Tudor din s. Roșcani, r-nul Anenii Noi, care activează în domeniul agriculturii și i-a propus spre vânzare răsărită în cantitate de 700 tone la un preț convenabil, menționând că răsărită se află în depozitul din satul Copanca, raionul Căușeni și i-a propus să vină în s. Copanca să vadă marfa și să o cumpere. Ca urmare, a două zi, adică pe data de 21.11.2025, în jurul orei 10:00, Zmeu Tudor cu automobilul său de model „Toyota Prius", cu n/î *****, a venit în s. Copanca, r-nul Căușeni, unde s-a întâlnit cu Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion, care au venit la întâlnire cu automobilul lor de model „Mercedes", cu n/î *****. Atunci Lucaș Stepan s-a prezentat ca fiind vânzătorul răsăritei, iar Hațachiu Ion – ca contabilul întreprinderii lor și i-au propus lui Zmeu Tudor ca să se deplaseze spre depozit pentru examinarea mărfii și semnarea contractului. Totodată, Lucaș Stepan și Hațachiu Ion i-au propus lui Zmeu Tudor ca ei să se deplaseze cu automobilul acestuia sub pretextul că îi va arăta drumul și să mai discute circumstanțele vânzării răsăritei și acesta a fost de acord.

Ca urmare, Hațachiu Ion ***** s-a așezat pe bancheta din spatele șoferului, adică în spatele lui Zmeu Tudor, iar Lucaș Stepan s-a așezat pe banchetă din față a automobilului, adică lângă Zmeu Tudor. După ce ei și s-au deplasat în extravilanul s. Copanca în direcția s. Cremenciug, r-nul Căușeni, Zmeu Tudor fiind la volanul automobilului, iar Agachi Ion cu automobilul de model „Mercedes", cu n/î *****, se deplasa din urma lor. Într-un moment, la solicitarea lui Lucaș Stepan și Hațachiu Ion, Zmeu Tudor a cotit automobilul de pe șosea pe un drum de țară și s-a oprit, deoarece era glod și atunci Hațachiu Ion din urmă l-a apucat de gât pe Zmeu Tudor și îl ținea, iar Lucaș Stepan cu o bandă adezivă (scotch) încerca să-i lege mâinile. Tot atunci a venit și Agachi Ion, care a deschis ușa automobilului din partea șoferului și a început să-l ajute pe Lucaș Stepan ca să-i lege mâinile lui Zmeu Tudor, aplicându-i, totodată, lovituri peste diferite părți ale corpului, în scopul imobilizării acestuia, privându-l astfel ilegal de libertate.

10. Așadar, prin acțiunile sale intenționate, Agachi Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu semnele calificative – privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă această acțiune nu este legată cu răpirea acesteia, săvârșită de trei persoane.

11. Tot el, în aceleași împrejurări, și anume, împreună și la o înțelegere prealabilă cu Lucaș Stepan și Hațachiu Ion, urmărind scopul dobândirii ilegale a bunurilor altei persoane, la data de 21.11.2025, în jurul orei 10:30, prin înșelăciune l-au ademenit pe Zmeu Tudor să vină în satul Copanca, sub pretextul vânzării răsăritei în cantitate de 700

tone la un preț convenabil, unde Lucaș Stepan și Hațachiu Ion s-au deplasat cu automobilul lui Zmeu Tudor de model „Toyota Prius”, cu n/î *****, în extravilanul s. Copanca, r-nul Căușeni, sub pretextul că îi va arăta drumul spre depozitul cu răsărită, iar Agachi Ion cu automobilul de model „Mercedes”, cu n/î *****, se deplasa din urma lor. Într-un moment, după ce automobilul lui Zmeu Tudor la solicitarea lui Lucaș Stepan și a lui Hațachiu Ion a cotit de pe șosea pe un drum de țară și s-a oprit, Agachi Ion s-a apropiat repede de automobilul lui Zmeu Tudor și a deschis ușa șoferului automobilului, adică a lui Zmeu Tudor și. aplicându-i lovituri cu mâinile peste diferite părți ale corpului. l-a apucat de mâini cu scopul de a-l imobiliza și a-i ajuta pe Lucaș Stepan care se afla pe banchetă din față lângă șofer și în acel moment încerca să-i lege mâinile lui Zmeu Tudor cu o bandă adezivă (scotch). În același timp, Hațachiu Ion aflându-se în automobil pe banchetă din spatele lui Zmeu Tudor, îl ținea pe acesta de gât, privându-l astfel ilegal de libertate. Tot atunci, Agachi Ion, Lucaș Stepan și Hațachiu Ion au cerut de la Zmeu Tudor bani în sumă de 1 500 000 lei, ce depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Ca urmare, Zmeu Tudor le-a spus ca el nu are asupra sa banii ceruți și că are doar un card bancar, pe care sunt 20 000 lei și în momentul când Zmeu Tudor i-a oferit lui Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și lui Agachi Ion acest card, a reușit să se smulgă din mâinile lor, a coborât din automobil și a fugit prin câmp în direcția șoselei și a s. Copanca.

12. Ca urmare, prin acțiunile sale intenționate, Agachi Ion a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.189 alin.(5) Cod penal, cu semnele calificative – șantajul, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului, săvârșită cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei, de trei persoane, în sumă de bani ce depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

13. Prin încheierile Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 23.04.2026, a fost autorizată finalizarea urmăririi penale în cauza nr.2025180476 în lipsa învinuiților Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion.

14. Astfel, în temeiul art.321 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, ținând cont de finalizarea urmăririi penale în lipsa învinuiților Agachi Ion, Hațachiu Ion și Lucaș Stepan în condițiile art.291[1] Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 15.05.2026, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpaților.

15. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în mod constant că, deși dreptul unei persoane acuzate de a fi prezentă la propriul proces reprezintă un element fundamental al dreptului la un proces echitabil, procedurile desfășurate în absența acuzatului nu sunt, prin ele însele, incompatibile cu art. 6 din Convenție. Problema compatibilității apare în special atunci când persoana condamnată în lipsă nu beneficiază

ulterior de posibilitatea efectivă de a obține o nouă examinare a cauzei sale, în fapt și în drept, dacă nu s-a stabilit că aceasta a renunțat în mod neechivoc la dreptul de a fi prezentă și de a se apăra.

16. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a mai subliniat, de asemenea, că dreptul persoanei acuzate de a participa efectiv la propriul proces nu se limitează la simpla posibilitate formală de a fi prezentă, ci presupune posibilitatea de a urmări efectiv procedura și de a-și exercita drepturile apărării. Aceste exigențe rezultă inclusiv din cauza Russu contra Moldovei, la care a făcut referire și Curtea Supremă de Justiție.

17. Referitor la procedura de examinare a cauzei în lipsa inculpatului, instanța învederează că posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută prin Rezoluția nr.75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr.9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou doar dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța, fapt care nu este incident în speță.

18. Respectiv, instanța reiterează că o procedură care se desfășoară în absența inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art.6 din Convenție, fiind produsă o denegare de justiție doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat *in absentia*, se va pronunța o instanță, fără ca acesta să fie audiat cu privire la temeinicia acuzației în fapt și în drept sau atunci când nu s-a stabilit că acesta a renunțat la dreptul său de a se prezenta și de a se apăra ori că a avut intenția de a se sustrage de la justiție (cauza Sejdovic împotriva Italiei (MC), §82).

19. Or, dreptul în discuție îi este garantat acuzatului de îndată ce acestuia i s-a acordat posibilitatea efectivă de a-și susține argumentele, iar faptul că acuzatul nu utilizează această posibilitate ține de domeniul său de responsabilitate, pentru că poate renunța la acest drept (cauza Sejdovic împotriva Italiei (MC), ulterior reafirmate în cazurile Haralampiev împotriva Bulgariei din 24.04.2012 și Idalov împotriva Rusiei din 22.05.2012).

20. În acest mod, dreptul de prezență nu implică cu toate acestea obligația autorităților de a aduce reclamanții la o audiere în cazul în care aceștia din urmă nu demonstrează motivare suficientă de a participa în cadrul acțiunii (cauza Nunes Dias împotriva Portugaliei, dec.), condiții care au fost întrunite la caz.

21. Prin urmare, coroborând dispozițiile art.321 alin.(2) pct.4) și alin.(3) Cod de procedură penală cu prevederile art.291[1] Cod de procedură penală și cu exigențele art.6 din Convenție, instanța conchide că examinarea cauzei penale în lipsa inculpaților este legală și justificată, întrucât aceasta a avut la bază un temei legal expres, a fost precedată de controlul judecătoresc asupra legalității finalizării urmăririi penale în lipsa învinuiților,

iar dreptul la apărare a fost garantat prin participarea obligatorie a apărătorilor.

22. În continuare, ce ține de fondul cauzei, instanța constată că întru demonstrarea vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate, în cadrul examinării judecătorești au fost prezentate și cercetate următoarele probe:

- ***declarațiile părții vătămate Zmeu Tudor***, care a declarat că, la data de 20 noiembrie 2025, a fost apelat telefonic de către o persoană necunoscută, care s-a prezentat ca fiind un potențial vânzător de floarea-soarelui din satul Copanca, raionul Căușeni. Persoana respectivă i-a comunicat că dispune de aproximativ 700 tone de floarea-soarelui spre vânzare. Prețul a fost negociat telefonic, însă partea vătămată a precizat că nu își mai amintește suma exactă, indicând că era vorba aproximativ de 10 sau 20 lei pentru un kilogram. Au convenit ca în ziua următoare să se deplaseze în satul Copanca, la un depozit, pentru a vedea marfa și pentru a încheia contractul de vânzare-cumpărare. În dimineața zilei de 21 noiembrie 2025, a fost apelat insistent de aceeași persoană, care îl întreba unde se află și îi solicita să se grăbească. Partea vătămată a ajuns în satul Copanca aproximativ la ora 10:00, în centrul satului, însă la fața locului nu era prezentă nicio persoană. A telefonat persoanei cu care discutase anterior și a întrebat unde se află, iar aceasta i-a comunicat că se apropie în câteva minute și i-a indicat să iasă din sat, în direcția presupusului depozit, și să îl aștepte acolo. A declarat că s-a deplasat din satul Copanca în direcția satului Cremenciug, iar după aproximativ 5-7 minute au ajuns la fața locului trei persoane cu un automobil de model Mercedes, de culoare albă. A observat că automobilul acestora era curat, în timp ce automobilul său era murdar de glod. Persoanele respective i-au propus să continue deplasarea spre presupusul depozit cu automobilul său. În automobil se aflau trei persoane, pe care ulterior le-a identificat drept inculpați. Persoana pe nume Stepan, care îl apelase anterior telefonic, s-a urcat pe bancheta din față. Peste câteva minute, în automobilul său s-a urcat și o a doua persoană, care s-a așezat pe bancheta din spate. Partea vătămată l-a întrebat pe Stepan de ce urcă și această persoană cu ei, iar Stepan i-a răspuns că este „contabilul”. Cea de-a treia persoană a rămas în automobilul Mercedes și se deplasa în urma automobilului părții vătămate. Ulterior, Stepan i-a propus să cotească la dreapta, pe un câmp extravilan, explicând că pe acel drum se ajunge la depozit. Partea vătămată a declarat că a avut dubii cu privire la faptul că în acea direcție s-ar afla un depozit, deoarece drumul era unul de deal și impropriu circulației camioanelor. Din cauza glodului, a comunicat că nu va continua deplasarea, întrucât exista riscul să împotmolească automobilul și să nu mai poată ieși. Cei doi aflați în automobil au insistat să continue deplasarea, afirmând că o vor ajuta să iasă și că vor ajunge imediat la destinație. Partea vătămată a refuzat categoric și a oprit automobilul pe marginea drumului. Persoana aflată pe bancheta din față,

Stepan, i-a propus să tragă automobilul mai spre dreapta, pentru a nu sta pe marginea drumului, motivând că urma să vină un automobil de tip „4x4”, cu care urmau să se deplaseze mai departe spre depozit. Partea vătămată a cotit spre dreapta aproximativ 2-3 metri, pentru a nu îngreuna traficul și pentru a nu încurca circulația, după care a oprit și a rămas să aștepte presupusul automobil de tip jeep. A declarat că, imediat după ce a oprit automobilul, persoana aflată pe bancheta din spate l-a apucat cu brațele de gât, încercând să îl stranguleze, iar persoana aflată pe bancheta din față, Stepan, îl ținea de mâini și încerca să îl imobilizeze. Partea vătămată a menționat că, neînțelegând ce se întâmplă, i-a întrebat pe aceștia de ce procedează astfel și ce doresc de la el. Inculpații nu i-au comunicat motivul acțiunilor lor, spunându-i doar că trebuie să meargă cu ei într-o locație necunoscută, dacă dorește să ajungă în acea zi acasă viu și nevătămat. Partea vătămată a refuzat să se supună și să fie imobilizat, conștientizând că, în momentul în care va fi legat sau blocat, nu va mai putea întreprinde nimic pentru a se apăra sau a scăpa. Din acest motiv, a opus rezistență. Stepan a încercat să-i lege mâinile cu bandă adezivă de tip scotch, însă nu a reușit. Ulterior, acesta a încercat să-i tragă mâinile pe după spătarul scaunului, pentru a i le bloca. Partea vătămată a opus rezistență, astfel încât inculpații nu au reușit să îl imobilizeze. A declarat că, în mod repetat, l-a întrebat pe Stepan de ce fac acest lucru, iar acesta i-a spus că „sunt comandat”. Partea vătămată nu a crezut cele comunicate și i-a răspuns că nu a făcut rău nimănui pentru a fi „comandat”. Ulterior, Stepan i-a spus că ar fi fost trimis de cineva din Soroca și că trebuie să meargă cu ei. În timp ce partea vătămată opunea rezistență, timp de câteva minute, Stepan i-a luat telefonul mobil, care se afla lângă el, și a intrat în aplicațiile telefonului. Acesta i-a spus să efectueze un transfer în sumă de 1 500 000 lei către o persoană. Partea vătămată i-a comunicat că nu deține o asemenea sumă de bani în cont și le-a spus că dispune doar de aproximativ 20 000 lei pe card, arătându-le inclusiv mesajul de confirmare privind soldul disponibil. Cu toate acestea, Stepan a continuat să insiste să meargă cu ei, afirmând că explicațiile date nu l-au convins. Peste câteva clipe, observând că cei doi inculpați aflați în automobil nu reușeau să îl imobilizeze, s-a apropiat și șoferul automobilului Mercedes, respectiv cel de-al treilea inculpat. Acesta a deschis portiera din partea șoferului, unde se afla partea vătămată, iar toți trei au încercat să î tragă pe bancheta din spate, pentru a îl putea imobiliza împreună. La un moment dat, din direcția câmpului extravilan s-a apropiat un automobil de tip pickup/jeep. Stepan i-a spus părții vătămate: „Uite, vin ai noștri, fă ceea ce îți spun și o să pun un cuvânt ca să ajungi acasă viu și nevătămat.” În acel moment, partea vătămată a crezut că persoanele din automobilul pickup sunt complicii inculpaților și, pentru scurt timp, a încetat să opună rezistență, iar și inculpații s-au calmat. Automobilul pickup a trecut

însă pe lângă ei într-un mod pe care partea vătămată l-a apreciat drept dubios, fără să oprească, deplasându-se foarte încet, cu aproximativ 5 km/h. Ulterior, automobilul s-a oprit la o distanță de aproximativ 200 metri. Partea vătămată a declarat că atunci a înțeles că persoanele din automobilul pickup nu erau împreună cu inculpații. În consecință, a început imediat să facă gălăgie, să claxoneze, să zgâlțâie automobilul și să lovească ușa cu piciorul, încercând să atragă atenția. În același timp, inculpații continuau să încerce să îl imobilizeze și să îl împiedice să atragă atenția persoanelor din exterior. Șoferul automobilului Mercedes, cel de-al treilea inculpat, l-a lăsat și a ieșit din automobil, deplasându-se spre șosea pentru a vedea ce se întâmplă cu automobilul pickup, care între timp se oprise la aproximativ 200 metri. În acel moment, rămânând în automobil doar cu ceilalți doi inculpați, partea vătămată a realizat că aceasta era singura oportunitate de a scăpa. A declarat că era deja epuizat fizic și se gândea că nu va mai putea rezista mult timp. A strigat „Doamne ajută-mă!”, iar după câteva secunde a reușit să se smulgă din mâinile persoanei aflate în față, care avea mâinile transpirate și alunecoase. Ulterior, a reușit să scape și din mâinile persoanei aflate în spate, a ieșit pe ușa șoferului, care era deschisă, și a fugit pe câmp. Fugind pe câmp, după aproximativ 2 minute, s-a întors pentru a verifica dacă inculpații alergau după el. A observat că aceștia se aflau lângă automobilul său și se uitau în direcția în care fugise. După câteva secunde, inculpații s-au urcat în automobilul lor și au plecat în grabă în direcția satului Cremenciug. După plecarea acestora, partea vătămată s-a întors la automobilul său. A observat că nu găsea cheia, însă a reușit să pornească automobilul de la buton. A constatat, de asemenea, că îi fusese luat cardul bancar, însă telefonul mobil se afla în automobil, la fel ca și geanta cu actele personale. Ulterior, partea vătămată s-a deplasat în urma unui microbuz de rută care se îndrepta spre satul Cremenciug, până a ajuns într-un loc public unde se aflau persoane. De acolo a apelat serviciul unic 112. Cu aceeași rutieră s-a întors în satul Copanca, unde a așteptat sosirea echipajului de poliție.

La întrebările procurorului, partea vătămată a declarat că face parte dintr-un grup pe aplicația Viber, în care sunt publicate anunțuri privind vânzarea și cumpărarea produselor agricole. Presupune că de acolo persoanele respective au obținut numărul său de telefon. A precizat că pe inculpați i-a văzut pentru prima dată în acea zi și anterior nu îi cunoscuse și nu avusese contact cu aceștia. Presupune că inculpații dețineau informații despre faptul că avea conturi bancare și că este posibil să fi cunoscut și faptul că urma să primească anumite transferuri bănești. A explicat că, în acel moment, nu avea în cont suma solicitată de inculpați, însă avea instalată aplicația OTP Mobile Banking, prin intermediul căreia putea efectua transferuri către persoane juridice. Inculpații răsfoiau aplicația din telefon, însă pentru efectuarea tranzacțiilor

era necesară confirmarea prin amprentă facială sau digitală. Deoarece partea vătămată opunea rezistență, inculpații nu au reușit să efectueze transferurile. A menționat că în cont nu se aflau sumele solicitate, însă aștepta un transfer de bani de la o companie terță și presupune că inculpații puteau cunoaște faptul că urma să primească anumite sume de bani. A declarat că persoana care a telefonat-o inițial s-a prezentat cu un prenume, însă nu i-a acordat atenție, deoarece nu o cunoștea. Persoana avea glas răgușit, iar ulterior partea vătămată a înțeles că era Stepan, pe care l-a recunoscut după voce. A menționat că se aștepta să întâlnească o persoană mai în vârstă, însă Stepan avea aproximativ 35 de ani. L-a întrebat de ce are vocea respectivă, iar ulterior a aflat că acesta ar avea legături cu regiunea transnistreană. Partea vătămată a declarat că, în cadrul urmăririi penale, i-au fost prezentate fotografii, iar atunci a recunoscut două dintre persoane. Ulterior l-a recunoscut și pe al treilea inculpat, respectiv șoferul automobilului Mercedes. După ce a observat că îi fusese luat cardul bancar, a contactat banca și a solicitat blocarea cardului, precum și blocarea accesului la conturile persoanelor juridice. A precizat că în satul Copanca s-a deplasat cu automobilul de model Toyota Prius Prime. A mai declarat că automobilul inculpaților era de model Mercedes-Benz S-Class, de culoare albă, cu numere de înmatriculare transnistrene. La faza urmăririi penale a comunicat organului de urmărire penală numerele de înmatriculare, însă la momentul audierii în instanță nu și le mai amintea. În ceea ce privește actele de violență, partea vătămată a declarat că, în timpul incidentului, i-au fost aplicate lovituri de către toți trei inculpații, aceștia lovind-o cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului. A precizat că la nivelul feței nu a avut leziuni vizibile, deoarece inculpații încercau în principal să îl imobilizeze și să verifice dacă avea asupra sa un pistol. A declarat că ulterior s-a deplasat pentru efectuarea expertizei medico-legale, însă, din cauza rândului foarte mare, nu a mai reușit să fie examinat. Nu a fost examinat de medicul legist și nici nu s-a adresat la spital. A apreciat că scopul inculpaților era să îl lege și să îl transporte într-o locație necunoscută. A menționat că, la un moment dat, inculpații au efectuat un apel telefonic și au comunicat să vină cu „jeepul”, partea vătămată presupunând că se refereau la cel de-al treilea inculpat, respectiv șoferul automobilului Mercedes. Numerele de telefon de pe care a fost apelată nu și le amintește, însă a comunicat că acestea au fost transmise ofițerului de urmărire penală. După ce s-a întors la automobilul său, a observat mai multe obiecte străine rămase în interior, inclusiv chipiul negru al persoanei aflate pe bancheta din spate și banda adezivă, respectiv „lipiciul”. Presupune că inculpații s-au speriat și au plecat în grabă, uitând obiectele respective. A precizat că persoanele nu purtau mănuși în momentul în care o țineau și încercau să îl imobilizeze. În timp ce fugea de pe câmp, a observat

un microbuz de rută și a încercat să îl oprească, însă conducătorul acestuia a refuzat să îl ia, probabil crezând că este o persoană aflată în stare de ebrietate sau un om fără adăpost. Ulterior, partea vătămată s-a întors la automobilul său și a început să se deplaseze în urma microbuzului, având permanent temerea că inculpații îl pot urmări. A căutat un loc public și sigur, unde să se afle alte persoane. A mai explicat că nu cunoștea localitatea spre care se deplasa și nu avea GPS-ul pornit. Când a intrat în satul Cremenciug și a observat inscripțiile în limba rusă, a apelat serviciul 112. Operatorul i-a recomandat să iasă din acel sat, întrucât localitatea se află în zona controlată de structurile transnistrene. Ulterior, a așteptat ieșirea microbuzului din localitate și s-a deplasat până în satul Copanca. A declarat că persoanele care au încercat să-l răpească s-au deplasat în direcția satului Cremenciug. Nu cunoștea că urma să ajungă într-o localitate din regiunea transnistreană, motiv pentru care s-a ținut după microbuzul de rută. La așa-numita poliție transnistreană nu a depus nicio plângere.

La întrebările avocatului Timofeevici Ion, partea vătămată a declarat că știa că persoana aflată pe bancheta din față se numea Stepan, iar persoana aflată pe bancheta din spate – Luca. A reiterat că persoana cu voce răgușită era Stepan și că pe acesta l-a memorat cel mai bine. A precizat că discuțiile erau purtate în principal de Stepan, ceilalți inculpați fiind mai puțin activi, motiv pentru care i-a memorat într-o măsură mai redusă. Partea vătămată a declarat că a suferit un prejudiciu moral considerabil în urma celor întâmplate. În ceea ce privește prejudiciul material, a precizat că unul semnificativ nu i-a fost cauzat, întrucât cardul bancar a fost blocat la timp.

În final, partea vătămată a solicitat aplicarea față de inculpați a unei pedepse cât mai aspre, motivând că aceștia se află în libertate și, din câte cunoaște, și alte persoane ar fi avut de suferit în urma acțiunilor lor. A declarat că, în opinia sa, toți trei inculpați au acționat împreună în scopul de a o șantaja;

- ***declarațiile martorului Cuțari Afanasii,*** care a declarat că, în toamna anului 2025, a avut loc situația în legătură cu care a fost audiat. Acesta a relatat că a primit un apel telefonic prin intermediul unei rețele de socializare, iar persoana care l-a contactat l-a întrebat dacă are în vânzare semințe de floarea-soarelui. Martorul a menționat că persoana respectivă nu s-a prezentat, motiv pentru care a întrebat-o cine este și de unde îi cunoaște numărul de telefon. Ca răspuns, persoana i-a comunicat doar că este din Cahul. Martorul i-a comunicat că pe teritoriul pe care îl deține sau administrează nu are în vânzare semințe de floarea-soarelui. Ulterior, persoana respectivă l-a întrebat ce alte semințe sau produse sunt disponibile pe teritoriu pentru comercializare. Martorul i-a răspuns că este disponibil morcov. Persoana respectivă i-a comunicat că intenționează să procure morcov prin intermediul fratelui său. În acest

context, martorul l-a telefonat pe fratele său, căruia i-a transmis numărul de telefon al persoanei care îl contactase și i-a comunicat că este vorba despre o persoană interesată de achiziționarea morcovului. Ulterior, martorul a încercat să contacteze persoana respectivă, întrucât fratele său îl informase că marfa era pregătită și disponibilă pentru a fi vândută. Din acel moment însă, nu a mai comunicat cu persoana în cauză și nu a mai avut niciun alt contact cu aceasta. După o perioadă de timp, martorul a fost telefonat de către colaboratorii Inspectoratului de Poliție, care l-au întrebat dacă anterior fusese contactat telefonic de vreo persoană interesată de achiziționarea unor produse sau dacă avusese asemenea discuții. Inspectorul i-a solicitat să se deplaseze la un loc indicat de acesta. Martorul s-a deplasat la locul indicat, unde se aflau colaboratori ai poliției și l-a văzut pe Zmeu Tudor, partea vătămată în prezenta cauză. Martorul le-a comunicat colaboratorilor poliției despre apelul telefonic pe care îl primise și le-a relatat circumstanțele în care avusese loc discuția privind procurarea produselor agricole. Totodată, le-a comunicat numărul de telefon de la care fusese apelat. Ulterior, martorului i s-a comunicat sau s-a constatat că numărul de telefon de la care fusese contactat era același număr de telefon de la care fusese apelat și Zmeu Tudor;

- ***procesul-verbal de cercetare din data de 21.11.2025***, ***cu fototabel***, potrivit căruia a fost examinat automobilul părții vătămate Zmeu Tudor în care acesta a fost privat de libertate și șantajat, fiind stabilit că automobilul este de model „Tayota Prius-Prime”, cu n/î *****, automobilul este murdar de pământ. În urma examinării interiorului automobilului s-a stabilit pe bancheta din spate și față a pasagerului este murdar de noroi torpedoul automobilului, ecranul de conducere, spațiul de lângă cotierul șoferului. Pe cotierul șoferului a fost depistată o bandă difuză s-au stabilit urme de noroi și pe spațiul din interiorul ușilor. Examinând locul de pe banchetele din spate s-au stabilit mai multe urme de noroi pe banchete, pe covorașele ambelor banchete pe ușile din interior. Pe covorașul de la ușa stângă din spate s-a depistat un chipiu negru murdar de noroi. În cadrul examinării automobilului părțile suspecte ale acestuia au fost prelucrate cu praf criminalistic, fiind depistate mai multe urme digitale, și anume, de pe ușa stângă a șoferului s-au ridicat 6 pelicule adezive numerotate cu cifrele 1-6. De pe ușa pasagerului stânga spate s-au ridicat urme papilare pe 2 pelicule adezive numerotate cu cifrele 7 și 8. Examinând aspectul interior al automobilului cu praf criminalistic de pe torpedo s-a ridicat o urmă papilară pe o peliculă adezivă numerotată cu cifra 10. De pe ușa din spate de pe interior pe stânga s-au ridicat o urmă papilară pe o peliculă adezivă numerotată cu cifra 9. La fel, au fost ridicate și plasate în plicuri ruloul cu adeziv și chipiul de culoare neagră /f.d.16-22, Vol. I/;

- ***procesul-verbal de cercetare la fața locului cu planșă fotografică din 27.02.2026***, potrivit căruia a fost efectuată cercetarea locului unde au fost săvârșite infracțiunile, și anume, extravilanul satului Copanca, raionul Căușeni, direcția spre s. Cremenciug, r-nul Căușeni, s-a examinat locul unde s-a aflat automobilul victimei în momentul privării de libertate și șantajului, și anume, în segmentul drumului de țară lângă șosea /f.d.26-29, Vol. I/;
- ***procesul-verbal privind verificarea declarațiilor la fața locului din 27.02.2026,*** în cadrul căreia partea vătămată Zmeu Tudor a comunicat unde s-a întâlnit cu bănuiții în momentul comiterii infracțiunii. Astfel, s-a stabilit că s-a întâlnit cu ei la ieșire din s. Copanca, pe str. Căușenilor, unde doi dintre bănuiți s-au urcat cu el în automobil, după care i-au comunicat să meargă spre depozit. Ulterior, a prezentat locul unde a fost privat de libertate și șantajat. Acest loc se afla la distanță de 1 km, de unde s-a urcat în automobil inițial cu bănuiții. Astfel, acest loc se afla la un metru de la drumul central. A comunicat că după ce a scăpat din mâinile bănuiților a fugit în direcția satului Cremenciug pe teren arabil, după care a revenit pe drum central și s-a întors la automobilul său /f.d.39-42, Vol. I/;
- ***procesul-verbal privind recunoașterea persoanei după fotografie din 21.11.2025,*** potrivit căruia partea vătămată l-a recunoscut pe Hațachiu Ion ca persoană care l-a privat de libertate și l-a șantajat, acesta atunci s-a prezentat ca fiind contabil și care s-a așezat pe bancheta din spate în automobilul lui. L-a recunoscut după particularitățile feței /f.d.44, Vol. I/;
- ***procesul-verbal privind recunoașterea persoanei după fotografie din 21.11.2025,*** potrivit căruia partea vătămată l-a recunoscut pe Lucaș Stepan ca persoană care l-a privat de libertate și l-a șantajat, acesta atunci s-a prezentat ca antreprenor (lider agricol) și care s-a așezat pe bancheta de pasager din față în automobilul lui. L-a recunoscut după față, numai că acesta la data de 21.11.2025 avea bărbie slabă /f.d.45, Vol. I/;
- ***procesul-verbal privind recunoașterea persoanei după fotografie din 06.01.2026,*** potrivit căruia partea vătămată l-a recunoscut pe Agachi Ion ca persoană care l-a privat de libertate și l-a șantajat în satul Copanca, acesta atunci mergea la volanul automobilului de model „Mercedes” din urma automobilului lui și la un moment s-a implicat ca să-l imobilizeze în mașină. L-a recunoscut după înfățișare /f.d.46, Vol. I/;
- ***Raportul de expertiză judiciară dactiloscopică nr.34/12-R-4994 din 24.12.2025***, potrivit căruia s-a ajuns la concluzia că pe suprafața ruloului de bandă adezivă cu dimensiunile de 120x80x50 mm, ridicat la data de 21.11.2025, în cadrul cercetării la fața locului efectuată în automobilul de model „Toyota Prius-Prime” nu n/î *****, care era parcat în satul Copanca, raionul Căușeni, sunt o mulțime de urme papilare,

care nu sunt valabile pentru identificarea persoanelor. Cinci urme papilare, copiate pe cinci din cele zece benzi adezive de tip („scotch”), ridicate în cadrul cercetării la fața locului indicată supra, și anume: o urmă palmară cu dimensiunile de 43x25mm, copiată pe banda adezivă („scotch”) cu inscripția „1.”, o urmă palmară cu dimensiunile de 38x16mm, copiată pe banda adezivă („scotch”) cu inscripția „2.”, o urmă palmară cu dimensiunile de 34x20mm, copiată pe banda adezivă („scotch”) cu inscripția „5.”, o urmă palmară cu dimensiunile de 76x55mm, copiată pe banda adezivă („scotch”) cu inscripția „7.”, o urmă digitală cu dimensiunile de 15x12mm, copiată pe banda adezivă („scotch”) cu inscripția „10.”, sunt valabile pentru identificarea persoanei(lor). Celelalte patruzeci de urme papilare, ridicate în cadrul cercetării la fața locului nu sunt valabile pentru identificarea persoanei(lor) /f.d.55-62, Vol. I/;

- ***Raportul de expertiză judiciară dactiloscopică nr.34/12-R-262 din 20.02.2026***, potrivit căruia urma palmară cu dimensiunile de 43x25mm, copiată pe banda adezivă („scotch”) cu inscripția „1.” și urma palmară cu dimensiunile de 38x16mm, copiată pe banda adezivă („scotch”) cu inscripția „2.”, ridicate la data de 21.11.2025, în cadrul cercetării la fața locului efectuată în automobilul de model „Toyota Prius-Prime” cu n/î *****, care era parcat în s. Copanca, r-nul Căușeni, stabilite valabile în baza Raportului de expertiză judiciară nr.34/12-R-4994 din 24.12.2025, ilustrate în imaginile nr.17 și nr.19 din planșa ilustrativă anexa la același raport de expertiză judiciar au fost create de Agachi Ion *****, a.n.*****, cu palma mânii drepte și stângi. Urma palmară cu dimensiunile de 76x55mm, copiată pe banda adezivă („scotch”) cu inscripția „7.” și urma palmară cu dimensiunile de 34x20mm, copiată pe banda adezivă („scotch”) cu inscripția „5.”, ridicate în cadrul cercetării la fața locului indicată supra, stabilite valabile în baza raportului de expertiză judiciară nr.34/12-R-4994 din 24.12.2025, ilustrate în imaginile nr.23 și nr.26 din planșa ilustrativă anexa la același raport de expertiză judiciară, au fost create de Hațachiu Ion *****, a.n.*****, cu palma mânii stângi. Urma digitală cu dimensiunile de 15x12mm, copiată pe banda adezivă („scotch”) cu inscripția „10.”, ridicată în cadrul cercetării la fața locului indicată supra stabilită valabilă în baza Raportului de expertiză judiciară nr.34/12-R-4994 din 24.12.2025 și ilustrată în imaginea nr.30 din planșa ilustrativă anexa la același raport de expertiză judiciară, a fost creată nu de Zmeu Tudor, nu de Hațachiu Ion, nu de Lucaș Stepan, nu de Agachi Ion, ci de o altă persoană /f.d.80-85, Vol. I/;
- ***Raportul ofițerului principal de investigații al Secției nr.2 a DIA a INI Vasili Barbescu*** cu privire la numerele celulelor existente ale companiilor de telefonie mobilă, care acoperă spațiului geospațial al locului săvârșirii infracțiunii /f.d.98, Vol.

I/;

- ***procesul-verbal din 11.02.2026, privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurii speciale de investigații***, care au fost apreciate ca fiind pertinente, potrivit căreia la data de 21.01.2026, Judecătoria Căușeni a autorizat măsura specială de investigații - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, și anume, operatorul de telefonie mobilă „Orange", privind conexiunile telefonice și/sau alte tipuri de comunicații realizate prin intermediul numerelor: 2G: 259-01-212-6781, 259-01-212-5113, 259-01-212-6782, 259-01-212-6802; 3G: 259-01-212-6781, 259-01-212-5113, 259-01-212-6782, 259-01-212-6802; 4G: 259-01-112-3511, 259-01-112-3512, 259-01-112-3514, 259-01-112-5944, 259-01-112-6511, 259-01-112-6512 în perioada de timp cuprinsă între ora 08:00 până la ora 18:00. La data de 09.02.2026 prin baza de date „Casper", SII al IP Căușeni a recepționat scrisoarea nr.04/1455 din 29.01.2026 de la SA „Orange", la care a fost anexat fișierul Excel cu colectări în cadrul examinării celulelor indicate mai sus în fișierul Excel cu utilizarea combinației de taste CTRL+F după numărul de telefon +***** de care s-au folosit învinuiții s-a stabilit că acest număr a fost activ în următoarele celule: Nr. celulă: 3511 cu denumirea celulei: 3G TALMAZ, adresa amplasare echipament: r-nul Ștefan Vodă, com. Talmaza, extravilan; Nr. celulă: 3678/1 cu denumirea celulei: 3G COP ANCA FUM, adresa amplasare echipament: r-nul Căușeni, com. Copanca, extravilan; Nr. celulă: 3680/2 cu denumirea celulei: 3G COPANCA, adresa amplasare echipament: r-nul Căușeni, com. Copanca, extravilan; Nr. celulă: 5113 Denumire celulă: TALMAZ, adresa amplasare echipament: r-nul Ștefan Vodă, com. Talmaza, intravilan; Nr. celulă: 5944 Denumire celulă: 3G TALMAZA MLC adresa amplasare echipament: r-nul Ștefan Vodă, com. Talmaza, extravilan /f.d.93-129, Vol. I/;
- ***procesul-verbal din 11.02.2026, privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurii speciale de investigații***, care au fost apreciate ca fiind pertinente, potrivit căreia la data de 21.01.2026, Judecătoria Căușeni a autorizat măsura specială de investigații - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, și anume, operatorul de telefonie mobilă „Moldcell", privind conexiunile telefonice și/sau alte tipuri de comunicații realizate prin intermediul numerelor: 2G: 259-02-1009-65172, 259-02-1034-42301, 3G: 259-02-6009-60651, 259-02-6009-60652, 259-02-6009-60032, 259-02-6009-60035, 259-02-6009-61072, 259-02-6034-62561, 4G: 259-02-1292-102, 259-02-1292-152, pentru date 21.11.2025, în perioada de timp cuprinsă între ora 08:00 până la ora 18:00. La data de 09.02.2026 prin baza de date „Casper", SII al IP Căușeni a recepționat procesul-verbal de predare a informației conform interpelării nr.0181/26 de la SA „Moldcell", la care au fost

anexat fișierul Excel cu colectări. În cadrul examinării celulelor indicate mai sus în fișierul Excel cu utilizarea combinației de taste „CTRL+F” au fost introdus numărul de telefon +*****, care aparține părții vătămate Zmeu Tudor fiind stabilit că acesta a fost activ în următoarele celule: Nr. celulă 6009-60032, cu denumirea celulei COPANCA, cu adresa Copanca Căușeni, colocation with OMV TIG_0678; Nr. celulă 6034-62561, cu denumirea celulei TALMAZA, cu adresa Talmaza, Ștefan Vodă, turn; Nr. celulă 6034-62561, cu denumirea celulei TALMAZA 3G1, cu adresa Talmaza, Ștefan Vodă, turn; Nr. celulă 1034-42301, cu denumirea celulei TALMAZA, cu adresa Talmaza, Ștefan Vodă, turn; Nr. celulă 1292-102, cu denumirea celulei COPANCA1L2, cu adresa Copanca Căușeni, turn existent; Nr. celulă 6009-61072, cu denumirea celulei COPAN9L2, cu adresa Copanca Căușeni, OMV TIG_680; Nr. celulă 6009-60035, cu denumirea celulei COPAN3G5, cu adresa Copanca Căușeni, Turn /f.d.118-121, 131-133, Vol. I/;

- ***procesul-verbal din 05.02.2026, privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurilor speciale de investigații***, colectarea informațiilor, de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, care au fost apreciate ca fiind pertinente, potrivit căruia obiect al examinării îl constituie informația privind descifrările convorbirilor telefonice parvenite de la compania SA „Orange” a descifrărilor convorbirilor telefonice efectuate de pe cartela SIM cu numărul: ***** de către învinuiți, pe o perioadă de timp de la data de 20.11.2025, orele 12:00, până la data de 21.11.2025 orele 24:00. Astfel, în urma analizei informației privind descifrările convorbirilor telefonice ale abonatului menționat s-au stabilit următoarele informații utile care ar prezenta importanță probatorie pentru cauza penală. Cartela SIM cu numărul ***** a fost inclusă în telefonul mobil cu numărul IMEI: *****, fiind efectuate/primite apeluri cu următoarele numere de telefoane: La data de 20.11.2025 fiind folosită celula de rețea 3G Viișoara, r-nul Ștefan Vodă, ora 09:27 a fost duse discuții cu nr.***** - 181 sec. care îi aparține lui Cuțari Afanasii, la fel, a discutat cu acesta la aceeași dată folosind aceeași celulă de rețea ora 10:55 timp 115 sec. La data de 20.11.2025 s-au dus discuții la ora 17:36 timp de 57 sec. cu nr.***** care îi aparține lui Tudor Slănină, utilizând celula de rețea 3G Viișoara Ștefan Vodă. La data de 20.11.2025 fiind folosită celula de rețea 3G Olănești, r-nul Ștefan Vodă, ora 17:32 a fost duse discuții cu nr.***** - 146 sec. care îi aparține lui Tudor Slănină, la fel, cu acest număr s-au dus discuții la ora 17:36 timp de 57 sec. utilizând celula de rețea 3G Viișoara, Ștefan Vodă, la fel, la aceeași dată ora 17:42 timp de 169 sec. utilizând celula de rețea 3G Viișoara, Ștefan Vodă, au fost duse discuții cu nr.069115821 care îi aparțin lui Fiodor Slănină. La data de 21.11.2025 fiind folosită celula de rețea 3G Copanca r-nul Căușeni ora 10:01 a fost apelat nr.***** - 0 sec. care este efectuată

readresare nefiind stabilit numărul, la fel, folosind aceeași celulă de rețea și la aceiași dată ora 10:47 s-a apelat nr.***** - 0 sec. stabilind o persoană pe nume Pavel. La fel, la aceiași dată folosind celula de rețea 3G Viișoara, r-nul Ștefan Vodă, ora 12:07, a fost apelat de nr.***** - 0 sec. nr. A fost stabilit ca fiind a lui Cuțari Afanasii. S-a mai stabilit ca la data de 20.11.2025 de mai multe ori au fost efectuate apeluri de intrare și ieșire fără a duce careva discuții cu nr.***** cu Guzun Grigore, la fel, la aceeași dată au fost apeluri de ieșite către nr.***** stabilindu-se Alexandru Cernăuțeanu cu care nu au fost duse careva discuții, ambele au fost apelate de pe celula de rețea 3G Viișoara, r-nul Ștefan Vodă. Tot s-a mai constatat că, la data de 20.11.2025 au fost efectuate apeluri de intrare și ieșire la nr.***** care aparțin părții vătămate Zmeu Tudor utilizând celule de rețea 3G Viișoara din r-nul Ștefan Vodă. La fel, cu partea vătămată au fost efectuate apeluri de intrare și de ieșire la data de 21.11.2025 intervalul orelor 8:39, utilizând celula de rețea 3G Talmaza 3G r-nul Ștefan Vodă, la ora 10:03 a fost utilizată celula de rețea 3G Răscăieți, r-nul Ștefan Vodă, ora 10:17 celula de rețea 3G Talmaza 3G r-nul Ștefan Vodă, ora 10:21, 10:25, 10:27 celula de rețea 3G Copanca r. Căușeni. Toate persoanele menționate au fost stabilite prin intermediul aplicațiilor Eyecon și Viber /f.d.145-148, 152-161, Vol. I/;

- ***Corpurile delicte*** – automobilul de model „Toyota Prius-Prime”, cu n/î *****, care aparține părții vătămate Zmeu Tudor, care se păstrează la partea vătămată și peliculele adezive cu numerotația „1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10”, care conțin urme papilare; un rulou cu bandă adezivă, un chipiu de culoare neagră fără careva inscripții, toate fiind ridicate din automobilul de model „Toyota Prius-Prime”, cu n/î *****, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul IP Căușeni /f.d.23-24, Vol. I/.

23. Respectiv, instanța apreciază că aceste probe au legătură cu cauza penală, influențează asupra soluționării acesteia și prin informațiile pe care le conțin, sunt necesare justei soluționări a cauzei.

24. Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

25. Potrivit art.8 Cod de procedură penală și art.21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe

certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

26. Art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

27. Conform art.384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

28. În corespundere cu art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

29. Instanța mai notează că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

30. Astfel, la caz, instanța de judecată constată că, în privința inculpaților a fost pornită și desfășurată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

31. La fel, prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

32. Conform art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

33. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

34. Prin prisma art.113 Cod penal, instanța relevă că se consideră calificare a

infracțiunii determinate și constatare juridică a corespunderii exacta între semnele faptei prejudiciabilă săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecător.

Cu privire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților în baza art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal

35. Instanța reține că, potrivit art.166 alin.(1) Cod penal, constituie infracțiune privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată de răpirea acesteia, iar potrivit alin.(2) lit. d) al aceluiași articol, răspunderea penală este agravată atunci când aceeași acțiune este săvârșită de două sau mai multe persoane.

36. Obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale referitoare la libertatea individuală a persoanei, respectiv dreptul acesteia de a se deplasa liber și de a-și determina în mod autonom conduita.

37. Latura obiectivă a infracțiunii constă în privarea ilegală, efectivă, a unei persoane de libertatea sa de deplasare, fără ca această acțiune să fie legată de răpirea persoanei. Privarea de libertate poate fi realizată prin imobilizarea victimei, ținerea acesteia într-un anumit loc, blocarea posibilității de ieșire ori prin orice alte acțiuni sau inacțiuni apte să împiedice victima să se deplaseze conform propriei voințe.

38. Caracterul ilegal al privării reprezintă un element indispensabil al componenței de infracțiune, astfel încât este necesar ca limitarea libertății persoanei să nu aibă un temei legal sau un alt temei juridic legitim.

39. Infracțiunea are caracter continuu și se consideră consumată din momentul în care victima este efectiv lipsită de libertate, epuizându-se la momentul încetării acestei stări. Pentru existența infracțiunii legea nu stabilește o durată minimă a privării de libertate, fiind necesar însă ca limitarea libertății să fie efectivă și aptă să împiedice victima să se deplaseze și să acționeze conform propriei voințe.

40. Subiect al infracțiunii este persoana fizică responsabilă care întrunește condițiile generale prevăzute de lege, iar în cazul formei agravate prevăzute de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal este necesar ca fapta să fie săvârșită de două sau mai multe persoane, în condițiile participației penale.

41. În acest sens, pentru reținerea circumstanței agravante nu este suficientă simpla prezență a mai multor persoane la locul faptei, ci este necesar ca acestea să fi contribuit, prin acțiuni proprii, la realizarea aceleiași rezoluții infracționale. Contribuțiile participanților pot fi diferite ca modalitate de realizare, însă trebuie să existe o legătură obiectivă și subiectivă între acestea și rezultatul constând în privarea ilegală de libertate a victimei.

42. Prin urmare, în cazul în care trei persoane au acționat de comun acord, fiecare

contribuind, potrivit rolului asumat, la împiedicarea victimei de a părăsi locul respectiv și la menținerea acesteia împotriva voinței sale, este întrunit semnul calificativ prevăzut de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, întrucât legea impune participarea a cel puțin două persoane.

43. Latura subiectivă se caracterizează prin intenție, de regulă directă, făptuitorul conștientizând caracterul ilegal al privării victimei de libertate și dorind realizarea acesteia. Pentru existența componenței nu este necesară stabilirea unui scop special, motivul care a determinat făptuitorii să priveze victima de libertate nefiind, în sine, un element constitutiv al infracțiunii.

44. Pentru încadrarea juridică a faptei în baza art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța urmează să constate, în baza probelor administrate, existența cumulativă a următoarelor elemente: existența unei victime; privarea efectivă a acesteia de libertatea de deplasare; caracterul ilegal al privării; lipsa unei legături cu răpirea persoanei; intenția făptuitorilor de a o priva de libertate și săvârșirea faptei de către cel puțin două persoane care au acționat în cadrul aceleiași activități infracționale.

45. Instanța, examinând în ansamblu probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității acestora, iar în totalitatea lor prin prisma coroborării reciproce, ajunge la concluzia că vinovăția inculpaților Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal este demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil.

46. În cauza examinată, obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie libertatea individuală a persoanei, respectiv posibilitatea părții vătămate Zmeu Tudor de a se deplasa și de a-și determina conduita potrivit propriei voințe.

47. Or, din probele cercetate rezultă că, la data de 21.11.2025, victima a fost atrasă în mod premeditat într-un loc izolat, sub pretextul examinării unei cantități de floarea-soarelui oferite spre vânzare, după care, odată ajunsă în extravilanul satului Copanca, a fost supusă unei acțiuni concertate de imobilizare fizică și împiedicare a plecării.

48. Instanța acordă o importanță deosebită declarațiilor părții vătămate Zmeu Tudor, care a relatat în mod detaliat și consecutiv împrejurările în care a fost atras în extravilanul satului Copanca, acțiunile întreprinse de fiecare dintre inculpați și modalitatea în care a încercat să se elibereze. Declarațiile acestuia se caracterizează printr-o descriere coerentă a succesiunii evenimentelor și, în aspectele esențiale, sunt confirmate prin probe obiective administrate în cauză.

49. Astfel, partea vătămată a relatat că, după ce automobilul său a fost oprit pe drumul de țară, inculpatul Hațachiu Ion, aflat în spatele său, l-a apucat de gât și a încercat să-l imobilizeze, în timp ce inculpatul Lucaș Stepan, aflat pe bancheta din față, îi ținea mâinile și încerca să i le lege cu bandă adezivă. Ulterior, la acțiunile acestora s-a alăturat

și inculpatul Agachi Ion, care a deschis portiera automobilului din partea șoferului și a participat la tentativa de imobilizare a victimei, inclusiv prin aplicarea loviturilor și încercarea de a o trage în partea din spate a automobilului.

50. Prin urmare, nu este vorba despre o simplă limitare temporară sau accidentală a libertății de mișcare a victimei, ci despre o acțiune fizică nemijlocită, orientată expres spre suprimarea posibilității acesteia de a părăsi automobilul și de a se deplasa liber.

51. Este relevant faptul că victima a opus rezistență tocmai pentru a evita imobilizarea și transportarea sa într-un loc necunoscut, iar inculpații au continuat acțiunile de constrângere și imobilizare, în pofida opoziției acesteia. Instanța constată astfel că privarea de libertate a fost una efectivă, întrucât, pentru o perioadă de timp, victima nu a avut posibilitatea reală de a părăsi automobilul și de a se îndepărta de inculpați, fiind ținută fizic de aceștia.

52. Faptul că victima, în cele din urmă, a reușit să se smulgă din mâinile inculpaților și să fugă pe câmp nu exclude existența infracțiunii. Dimpotrivă, circumstanța că aceasta a trebuit să depună un efort fizic considerabil, profitând de momentul în care unul dintre inculpați a părăsit automobilul, pentru a se elibera, confirmă caracterul efectiv al privării sale de libertate.

53. În acest sens, instanța reține că pentru existența infracțiunii prevăzute de art.166 Cod penal nu este necesar ca făptuitorii să reușească să mențină victima într-o stare de captivitate pentru o perioadă îndelungată și nici ca aceasta să fie efectiv legată. Esențial este faptul că, prin acțiunile făptuitorilor, libertatea de deplasare a victimei a fost efectiv suprimată împotriva voinței sale.

54. Or, în speță, tentativa inculpaților de a lega mâinile victimei cu bandă adezivă, apucarea acesteia de gât, ținerea mâinilor, aplicarea loviturilor și încercarea de a o trage pe bancheta din spate demonstrează fără echivoc intenția și acțiunea efectivă de a o lipsi de libertate.

55. La caz, instanța apreciază că declarațiile părții vătămate nu constituie o probă izolată. Acestea sunt coroborate de procesul-verbal de cercetare a automobilului Toyota Prius-Prime, în care au fost constatate numeroase urme de noroi pe banchetele din față și din spate, pe covorașe și pe uși, precum și chipiul de culoare neagră și ruloul cu bandă adezivă. Or, asemenea urme sunt compatibile cu versiunea prezentată de partea vătămată privind lupta fizică și încercarea de imobilizare în interiorul automobilului.

56. La fel, martorul Cuțari Afanasii a relatat despre contactarea sa, în toamna anului 2025, de pe numărul de telefon utilizat ulterior pentru contactarea victimei, persoana de la celălalt capăt al firului interesându-se inițial de semințe de floarea-soarelui și ulterior de alte produse agricole. Declarația acestui martor prezintă relevanță întrucât confirmă existența utilizării numărului de telefon respectiv pentru contacte care aveau ca obiect

tranzacții agricole și, coroborat cu datele privind contactarea victimei, susține existența unui anumit mod de abordare a potențialelor victime.

57. Totodată, Raportul de expertiză judiciară dactiloscopică nr.34/12-R-262 din 20.02.2026 prezintă o importanță deosebită pentru verificarea declarațiilor victimei. Potrivit concluziilor expertului, urmele palmare ridicate de pe banda adezivă și din interiorul automobilului au fost create de Agachi Ion și Hațachiu Ion. Prin urmare, prezența urmelor acestora pe elementele cercetate nu reprezintă doar o confirmare a faptului că s-au aflat în automobil, ci se coroborează cu declarațiile victimei referitoare la implicarea lor nemijlocită în acțiunile de imobilizare.

58. În același timp, instanța nu atribuie expertizei dactiloscopice o valoare probantă mai mare decât cea pe care aceasta o poate avea în mod obiectiv. Faptul că unele urme papilare au fost identificate ca aparținând inculpaților confirmă contactul acestora cu automobilul și obiectele ridicate, însă vinovăția lor rezultă nu din această probă privită separat, ci din coroborarea ei cu declarațiile părții vătămate, procesele-verbale de cercetare, recunoașterile fotografice și datele privind comunicațiile telefonice.

59. Este de asemenea relevant faptul că pe ruloul cu bandă adezivă au fost depistate urme papilare, dintre care unele au fost declarate valabile pentru identificare, iar ulterior urmele palmare „1” și „2” au fost identificate ca aparținând lui Agachi Ion, iar urmele „5” și „7” – lui Hațachiu Ion. Aceste date obiective sunt în concordanță cu versiunea părții vătămate potrivit căreia cei doi inculpați au participat nemijlocit la încercarea de a-i lega mâinile.

60. Declarațiile părții vătămate sunt confirmate și prin procesele-verbale de recunoaștere a persoanelor după fotografie. Astfel, la data de 21.11.2025, Zmeu Tudor l-a recunoscut pe Hațachiu Ion ca fiind persoana care s-a prezentat drept „contabil”, s-a așezat pe bancheta din spatele său și care ulterior l-a apucat de gât. În aceeași zi, partea vătămată l-a recunoscut pe Lucaș Stepan, indicându-l drept persoana care a contactat-o anterior, s-a prezentat drept antreprenor și s-a așezat pe bancheta din față, iar ulterior a încercat să-i lege mâinile. Ulterior, la 06.01.2026, partea vătămată l-a recunoscut și pe Agachi Ion ca fiind persoana care conducea automobilul Mercedes și care ulterior s-a implicat în acțiunile de imobilizare.

61. Instanța apreciază că aceste recunoașteri dobândesc relevanță probatorie prin coroborarea lor cu celelalte probe, în special cu declarațiile victimei și datele obiective rezultate din cercetarea automobilului.

62. Un element suplimentar de coroborare îl constituie rezultatele măsurilor speciale de investigații privind comunicațiile telefonice. Astfel, informațiile furnizate de operatorii de telefonie mobilă confirmă prezența numerelor utilizate de persoanele implicate în zona satului Copanca, în intervalul temporal relevant.

63. În particular, numărul de telefon utilizat de inculpați a fost activ în celulele de comunicații aferente zonei Copanca, inclusiv în extravilan, la data de 21.11.2025, iar numărul aparținând părții vătămate a fost, la rândul său, înregistrat în celulele aferente aceleiași zone și în intervalele temporale corespunzătoare deplasării acesteia.
64. Mai mult, informațiile privind comunicațiile demonstrează existența contactelor telefonice dintre numărul utilizat de inculpați și numărul părții vătămate anterior și în perioada nemijlocit apropiată de producerea incidentului. Aceste date, privite în coroborare cu declarațiile victimei, confirmă mecanismul prin care aceasta a fost contactată și atrasă în localitatea Copanca și ulterior în zona extravilană unde a avut loc incidentul.
65. Instanța constată că acțiunile inculpaților nu au fost independente sau întâmplătoare, ci au reprezentat părți componente ale unei activități comune.
66. Lucaș Stepan a avut rolul inițial în realizarea planului infracțional, fiind persoana care a contactat victima, a creat pretextul achiziționării cantității de floarea-soarelui și a determinat deplasarea acesteia în satul Copanca. Ulterior, acesta s-a prezentat victimei drept vânzător, s-a urcat în automobilul acesteia, a indicat direcția deplasării și a participat nemijlocit la imobilizarea victimei, încercând să-i lege mâinile cu bandă adezivă și ținându-i mâinile.
67. Hațachiu Ion a avut un rol la fel de concret în realizarea privării de libertate, aflându-se pe bancheta din spatele victimei și apucând-o de gât în momentul declanșării acțiunilor de imobilizare.
68. La rândul său, Agachi Ion nu s-a limitat la simpla prezență la fața locului. Acesta a urmărit automobilul victimei cu automobilul Mercedes, iar atunci când ceilalți doi inculpați au început imobilizarea victimei, a oprit, a deschis portiera din partea șoferului și s-a implicat nemijlocit în acțiunea de imobilizare, aplicând lovituri și încercând să o tragă pe victimă pe bancheta din spate.
69. Prin urmare, contribuția fiecărui inculpat a fost funcțională pentru realizarea aceluiași rezultat – suprimarea libertății de deplasare a lui Zmeu Tudor.
70. Instanța reține că sintagma „de două sau mai multe persoane”, prevăzută la art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, nu presupune simpla prezență a mai multor persoane la locul faptei, ci existența unei contribuții comune la realizarea acțiunii infracționale. În cauza examinată, această condiție este realizată.
71. Lucaș Stepan și Hațachiu Ion se aflau împreună cu victima în automobil, iar acțiunile lor fizice de imobilizare au început concomitent. Agachi Ion, care îi urma cu automobilul Mercedes, s-a alăturat ulterior, contribuind nemijlocit la imobilizare.
72. Această succesiune nu infirmă existența participației comune. Dimpotrivă, faptul că Agachi Ion a intervenit în momentul în care ceilalți doi nu reușeau să imobilizeze victima

demonstrează caracterul coordonat al acțiunilor.

73. Prin urmare, instanța constată existența unei rezoluții infracționale comune, fiecare dintre inculpați conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor și urmărind realizarea aceluiași rezultat.

74. În această privință, jurisprudența Curții Supreme de Justiție admite reținerea art.166 alin.(2) lit. d) atunci când mai multe persoane acționează în comun pentru privarea victimei de libertate, contribuțiile acestora putând fi diferite sub aspectul modalității concrete de executare.

75. Din circumstanțele cauzei rezultă că inculpații au acționat cu intenție directă. Aceștia nu au ajuns întâmplător în locul respectiv și nu au limitat accidental libertatea victimei. Dimpotrivă, acțiunile au fost precedate de contactarea victimei sub un pretext aparent legitim, atragerea acesteia într-o zonă izolată, deplasarea controlată spre un drum de țară, oprirea automobilului, imobilizarea fizică, încercarea de legare a mâinilor și încercarea de a o muta pe bancheta din spate. Succesiunea acestor acțiuni exclude caracterul spontan sau accidental al faptei.

76. Deosebit de relevant este faptul că inculpații au continuat să țină victima chiar și după ce acesta a manifestat în mod expres opoziție și a solicitat explicații cu privire la motivul pentru care este imobilizată.

77. Prin urmare, inculpații conștientizau faptul că victima nu dorește să rămână în automobil și că este împiedicată fizic să plece, însă, în pofida acestui fapt, au continuat acțiunile de constrângere.

78. Instanța apreciază ca relevant și faptul că privarea de libertate nu a reprezentat un act lipsit de finalitate. Potrivit declarațiilor părții vătămate, în timpul imobilizării, Lucaș Stepan i-a luat telefonul mobil și i-a solicitat efectuarea unui transfer în cuantum de 1 500 000 lei, continuând să insiste asupra deplasării victimei cu ei.

79. De asemenea, partea vătămată a relatat că i s-a spus că, dacă nu va merge cu inculpații, nu va ajunge „viu și nevătămat” acasă. Aceste împrejurări demonstrează existența unui scop infracțional ulterior, însă, pentru existența infracțiunii prevăzute de art.166 Cod penal, esențială este constatarea faptului că libertatea victimei a fost efectiv suprimată în mod ilegal.

80. În speță, victima a fost lipsită efectiv de libertatea de a părăsi automobilul, fiind ținută de gât, de mâini, lovită și împiedicată fizic să iasă. Împrejurarea că aceasta a reușit, prin efort fizic și profitând de momentul în care unul dintre inculpați a părăsit automobilul, să se elibereze și să fugă, constituie circumstanța care a determinat încetarea privării de libertate, și nu un element care ar exclude existența acesteia.

81. Instanța urmează să examineze și cerința legală potrivit căreia privațiunea ilegală de libertate nu trebuie să fie legată de răpirea persoanei. În cauza de față, inculpații au

manifestat intenția de a transporta victima într-o locație necunoscută acesteia, iar aceasta a înțeles că urmează să fie dusă cu forța într-un alt loc.

82. Cu toate acestea, din probele administrate nu rezultă cu certitudine că inculpații au reușit să realizeze efectiv deplasarea victimei împotriva voinței sale din locul în care aceasta a fost oprită.

83. Victima se afla la volanul propriului automobil, iar după declanșarea acțiunilor de imobilizare a opus rezistență continuă, astfel încât inculpații nu au reușit să o scoată și să o transporte într-o altă locație.

84. În consecință, acțiunile obiectiv realizate și consumate constau în privarea ilegală de libertate, prin imobilizarea și ținerea victimei în automobil, iar intenția ulterioară de a o transporta într-un alt loc nu poate transforma, prin ea însăși, fapta deja realizată într-o răpire consumată.

85. Această concluzie este cu atât mai justificată cu cât, potrivit jurisprudenței Curții Supreme de Justiție, art.166 și instituția răpirii trebuie delimitate în funcție de modalitatea concretă în care a fost suprimată libertatea persoanei și de existența elementului specific al răpirii.

86. Prin urmare, în limitele acuzației formulate și în raport cu starea de fapt demonstrată prin probe, instanța constată că sunt întrunite elementele obiective și subiective ale infracțiunii prevăzute de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal.

87. Astfel, ansamblul probator administrat în cauză – declarațiile constante și detaliate ale părții vătămate, procesele-verbale de cercetare a automobilului și a locului faptei, procesele-verbale de verificare a declarațiilor la fața locului, procesele-verbale de recunoaștere a inculpaților după fotografie, rapoartele de expertiză dactiloscopică, rezultatele măsurilor speciale de investigații privind comunicațiile telefonice, precum și corpurile delicte ridicate – formează un ansamblu probator coerent, concordant și interdependent.

88. Fiecare dintre aceste probe, privită separat, prezintă o valoare probatorie distinctă, însă, apreciate în ansamblu, acestea confirmă aceeași stare de fapt, și anume că inculpații Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion au acționat concertat, în baza unei rezoluții infracționale comune, cu scopul de a-l priva ilegal pe Zmeu Tudor de libertatea sa.

89. În consecință, instanța conchide că acțiunile lui Lucaș Stepan, Hațachiu Ion ***** și Agachi Ion întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, respectiv privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, săvârșită de trei persoane.

90. Vinovăția fiecărui inculpat este demonstrată printr-un ansamblu de probe directe și indirecte, concordante între ele, care, apreciate în totalitatea lor, exclud o explicație alternativă rezonabilă asupra împrejurărilor esențiale ale faptei.

91. În aceste circumstanțe, instanța constată că nu există dubii rezonabile cu privire la faptul că inculpații, acționând intenționat și în comun, au privat-o ilegal pe partea vătămată Zmeu Tudor de libertatea de deplasare, motiv pentru care acțiunile acestora urmează a fi încadrate juridic în baza art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Cu privire la încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților în baza art.189 alin.(5) Cod penal

92. Instanța subliniază că infracțiunea de șantaj, prevăzută de art.189 Cod penal este o infracțiune contra patrimoniului, însă mecanismul său de realizare presupune concomitent o atingere adusă libertății psihice și libertății de voință a persoanei.

93. Legiuitorul definește șantajul ca fiind cererea de transmitere a bunurilor proprietarului, posesorului sau deținătorului ori a dreptului asupra acestora sau cererea de săvârșire a altor acțiuni cu caracter patrimonial, însoțită de una dintre modalitățile de constrângere prevăzute expres de lege: amenințarea cu violență, răspândirea unor știri defăimătoare, deteriorarea/distrugerea bunurilor sau răpirea anumitor persoane.

94. Prin urmare, esența juridică a șantajului constă în constrângerea victimei să adopte un anumit comportament patrimonial împotriva voinței sale, prin folosirea unei amenințări sau a unei alte forme de presiune prevăzute de norma penală.

95. Obiectul juridic special îl constituie, în principal, relațiile sociale cu privire la patrimoniu, respectiv relațiile sociale care garantează exercitarea liberă și neîngrădită a dreptului asupra bunurilor și a altor valori patrimoniale. În același timp, prin natura modalităților de comitere, sunt protejate și libertatea psihică, libertatea de voință și securitatea persoanei.

96. În funcție de modalitatea concretă, obiectul material îl pot constitui: bunurile mobile sau imobile; drepturile patrimoniale; alte valori patrimoniale; bunurile asupra cărora se solicită transmiterea dreptului.

97. Latura obiectivă a șantajului are o structură particulară și presupune existența cumulativă a unor elemente.

98. Primul element este existența unei cereri. Cererea trebuie să aibă un conținut patrimonial și poate viza: transmiterea bunurilor; transmiterea dreptului asupra bunurilor; efectuarea altor acțiuni cu caracter patrimonial.

99. Așadar, nu orice solicitare formulată de făptuitor constituie șantaj. Cererea trebuie să urmărească obținerea unui avantaj patrimonial. Este important că legea utilizează termenul „cererea”, ceea ce presupune existența unei manifestări exteriorizate a voinței autorului prin care acesta solicită victimei să întreprindă o anumită acțiune patrimonială.

100. Pentru existența șantajului este relevant faptul că autorul urmărește să obțină un bun sau un folos patrimonial prin constrângerea victimei, iar nu prin valorificarea normală a unui drept.

101. Al doilea element esențial îl constituie mijlocul de constrângere. Art.189 alin.(1) enumeră limitativ modalitățile relevante, între care se află amenințarea cu violență.
102. În cazul din speță, învinuirea este formulată prin „aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate”. În cazul dat, trebuie demonstrat concret ce acte de violență au fost efectuate, de către cine, în ce moment și în ce legătură cu solicitarea patrimonială.
103. Astfel, instanța trebuie să stabilească: natura actului violent; persoana asupra căreia a fost exercitat; intensitatea violenței; urmările produse; legătura dintre violență și cererea patrimonială.
104. Acest semn calificativ presupune o violență care, prin natura și intensitatea sa, nu creează un pericol pentru viața sau sănătatea victimei, spre deosebire de violența periculoasă prevăzută în formele mai grave ale infracțiunii.
105. În această categorie pot intra, în funcție de circumstanțele concrete, acte precum: lovirea; îmbrâncirea; imobilizarea; aplicarea unor lovituri care nu produc leziuni grave ori periculoase; alte acte de constrângere fizică de intensitate redusă.
106. Legătura dintre violență și cererea patrimonială este unul dintre cele mai importante aspecte ale încadrării. Trebuie demonstrat că violența constituie instrumentul prin care autorii urmăresc să determine victima să execute cerința patrimonială.
107. O particularitate importantă a șantajului este că infracțiunea are caracter formal în modalitatea de bază. Prin urmare, pentru existența infracțiunii nu este necesar ca victima să fi transmis efectiv bunurile solicitate.
108. Infracțiunea se poate considera consumată din momentul în care: autorul formulează cererea patrimonială; cererea este asociată cu mijlocul de constrângere prevăzut de lege; toate aceste elemente sunt exteriorizate în forma cerută de norma penală.
109. Referitor la circumstanța agravantă „de trei persoane”, aceasta trebuie analizată prin raportare la modalitatea calificată „de două sau mai multe persoane”.
110. Nu este suficient ca trei persoane să fi fost prezente la locul faptei. Pentru participarea în calitate de coautori, trebuie stabilit că fiecare a contribuit nemijlocit la realizarea laturii obiective, în baza unei intenții comune.
111. Șantajul se săvârșește cu intenție directă. Autorul conștientizează caracterul constrângător al acțiunilor sale; prevede că victima va fi determinată să acționeze împotriva voinței sale; urmărește obținerea unui avantaj patrimonial.
112. Prin urmare, trebuie identificat scopul patrimonial. Nu este suficient să se demonstreze că inculpatul a exercitat violență. Trebuie demonstrat că violența a fost utilizată în scopul obținerii bunurilor sau folosului patrimonial solicitat.
113. În dispoziția normei de incriminare circumstanța calificativă este „suma de bani ce depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate”. Această valoare trebuie

determinată potrivit art.126 Cod penal, care utilizează ca reper salariul mediu lunar pe economie prognozat stabilit prin hotărâre de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Curtea Constituțională a explicat expres mecanismul potrivit căruia pragul pentru proporții deosebit de mari este stabilit prin raportare la depășirea a 40 de salarii medii lunare.

114. Examinând în ansamblu probele administrate în cauza penală, prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității acestora, iar în final prin coroborarea lor, instanța ajunge la concluzia că faptele imputate inculpaților Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion sunt confirmate prin probe suficiente, admisibile și concludente, care, privite în interdependență, demonstrează existența faptei de șantaj și participarea nemijlocită a fiecăruia dintre inculpați la săvârșirea acesteia.

115. Din declarațiile părții vătămate Zmeu Tudor rezultă că acesta a fost contactat anterior incidentului prin intermediul unui număr de telefon și i s-a comunicat că există interes pentru procurarea semințelor de floarea-soarelui. Instanța constată că acest pretext nu a constituit scopul real al interacțiunii, ci a servit drept modalitate de a determina partea vătămată să se deplaseze în locul convenit, unde aceasta a fost întâmpinată de inculpați.

116. Relevant în acest sens este și depoziția martorului Cuțari Afanasii, care a relatat despre un apel primit anterior de la același număr de telefon, în cadrul căruia persoana apelantă s-a interesat de procurarea semințelor de floarea-soarelui. Această probă nu identifică, prin ea însăși, persoana care a efectuat apelul și nici nu demonstrează săvârșirea șantajului, însă, coroborată cu datele privind comunicațiile telefonice și cu declarațiile părții vătămate, constituie un element obiectiv de confirmare a modalității în care victima a fost atrasă în situația care a precedat acțiunea de constrângere.

117. Ulterior, potrivit declarațiilor părții vătămate, inculpatul Lucaș Stepan i-a solicitat transmiterea sumei de 1 500 000 lei, indicându-i că banii urmează să fie transferați unei alte persoane.

118. Instanța acordă relevanță deosebită acestui aspect, deoarece suma solicitată nu apare ca o mențiune izolată sau ipotetică, ci se înscrie într-o succesiune coerentă de acțiuni: contactarea victimei sub un pretext, deplasarea la locul convenit, imobilizarea acesteia și formularea cererii patrimoniale. Mai mult, partea vătămată a declarat că a comunicat că nu dispune de o asemenea sumă, indicând disponibilitatea existentă pe card, însă solicitarea de transmitere a sumei de 1 500 000 lei a rămas formulată.

119. Prin urmare, faptul că partea vătămată nu dispunea efectiv de suma solicitată nu infirmă existența cererii patrimoniale. Dimpotrivă, acesta reprezintă doar motivul pentru care cererea nu a fost executată.

120. Or, șantajul nu presupune, pentru existența formei de bază a infracțiunii, dobândirea

efectivă a bunurilor solicitate. În jurisprudența explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție s-a reținut că șantajul reprezintă un complex de acțiuni, iar cererea de transmitere a bunurilor, însoțită de mijlocul de constrângere prevăzut de lege, este determinantă pentru existența infracțiunii. În consecință, instanța constată că obiectul cererii patrimoniale l-a constituit suma de 1 500 000 lei.

121. Cererea formulată de inculpați nu a avut la bază existența vreunui drept real, contractual sau de altă natură asupra banilor solicitați. Din probele administrate nu rezultă existența vreunei obligații juridice a părții vătămate de a transmite inculpaților suma respectivă și nici existența vreunui raport patrimonial în temeiul căruia aceștia ar fi fost îndreptățiți să pretindă plata.

122. În acest context, cererea de transmitere a sumei de 1 500 000 lei a fost una vădit ilicită, fiind orientată spre obținerea patrimoniului unei alte persoane prin constrângere.

123. Un element esențial al acuzației îl constituie modalitatea în care inculpații au urmărit să înfrângă voința părții vătămate. Potrivit declarațiilor acesteia, după ce a ajuns la locul convenit, în circumstanțele descrise în declarațiile sale, asupra sa au acționat trei persoane, care au recurs la acțiuni fizice de imobilizare.

124. Partea vătămată a relatat despre lovirea sa, imobilizarea mâinilor, ținerea de gât și încercarea de a-i lega mâinile cu bandă adezivă. Instanța reține că aceste acțiuni nu pot fi privite ca simple gesturi sau acțiuni lipsite de relevanță juridică. Ținerea unei persoane, imobilizarea mâinilor, apucarea de gât și încercarea de a-i lega mâinile constituie acțiuni fizice îndreptate nemijlocit asupra libertății de acțiune și integrității fizice a victimei și reprezintă, în sensul art.189 Cod penal, aplicarea violenței.

125. În acest sens, Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.16 din 07.11.2005, explică faptul că violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate include aplicarea intenționată a loviturilor sau săvârșirea altor acțiuni violente care au produs dureri fizice, fără a fi necesară o calificare suplimentară în baza art.152 Cod penal.

126. Faptul că în cauza penală nu a fost administrat un raport de expertiză medico-legală care să constate existența unor leziuni corporale nu conduce, prin el însuși, la concluzia inexistenței violenței. Or, în cazul de față, violența imputată nu se reduce la existența unor eventuale leziuni corporale, ci include acțiunile fizice de imobilizare și constrângere descrise de partea vătămată.

127. Totodată, instanța nu poate atribui absenței examinării medico-legale o semnificație probatorie mai mare decât aceasta o are în realitate. Aceasta înseamnă că lipsa raportului medico-legal nu confirmă existența unor leziuni și nici nu permite stabilirea unui grad de vătămare care nu a fost probat. Ea însă nu exclude, în sine, existența unor acțiuni violente.

128. Prin urmare, instanța reține ca dovedit faptul aplicării violenței fizice nepericuloase

pentru viață sau sănătate, în măsura în care acesta rezultă din ansamblul probelor administrate.

129. Declarațiile părții vătămate referitoare la încercarea de imobilizare prin utilizarea benzii adezive sunt susținute de probele materiale administrate. În cadrul cercetării la fața locului efectuate asupra automobilului Toyota Prius Prime au fost depistate un rulou de bandă adezivă, fragmente/elemente de bandă și urme care indică faptul că în interiorul automobilului a avut loc o confruntare fizică.

130. Raportul dactiloscopic nr.34/12-R-4994 din 24.12.2025 a stabilit că unele dintre urmele papilare ridicate din automobil aparțin inculpaților Agachi Ion și Hațachiu Ion, inclusiv urme identificate pe elementele de bandă adezivă.

131. Această probă are o importanță deosebită pentru verificarea declarațiilor părții vătămate, deoarece stabilește legătura fizică a inculpaților Agachi Ion și Hațachiu Ion cu obiectele aflate în automobil și utilizate în contextul imobilizării.

132. Totodată, instanța delimitează cu strictețe ceea ce demonstrează și ceea ce nu demonstrează raportul dactiloscopic. Astfel, raportul demonstrează contactul inculpaților Agachi Ion și Hațachiu Ion cu suprafețele respective. El nu stabilește, prin el însuși, momentul în care a avut loc acest contact, durata acestuia sau intenția persoanei care a atins obiectul. De asemenea, raportul nu constituie o probă directă a formulării cererii de 1 500 000 lei și nu demonstrează, în mod autonom, existența unei înțelegeri prealabile.

133. Totuși, valoarea probatorie a acestei probe rezultă din coroborarea ei cu declarațiile părții vătămate, potrivit cărora inculpații au participat la imobilizarea sa și au încercat să-i lege mâinile.

134. Prin urmare, urmele papilare nu sunt analizate izolat, ci ca element obiectiv care confirmă o parte esențială a relatării victimei.

135. Instanța reține că acțiunile nu au fost săvârșite de o singură persoană. Din declarațiile părții vătămate rezultă participarea concomitentă a trei persoane, identificate ulterior ca fiind Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion.

136. În acest sens, partea vătămată i-a recunoscut pe inculpați în cadrul procedurilor de recunoaștere după fotografie, atribuindu-le roluri concrete. Aceste recunoașteri nu sunt singurele probe care leagă inculpații de faptă. În privința lui Agachi Ion și Hațachiu Ion există și confirmarea obiectivă rezultată din raportul dactiloscopic, iar datele privind comunicațiile telefonice și localizarea celulelor de telefonie mobilă contribuie la verificarea circumstanțelor de timp și loc.

137. În asemenea condiții, participarea celor trei persoane nu rezultă doar din simpla afirmație a victimei, ci din coroborarea declarațiilor acesteia cu probele obiective administrate.

138. Instanța nu dispune de o probă directă care să reproducă o eventuală discuție

anterioară dintre inculpați în care aceștia să fi declarat expres intenția de a comite șantajul. Însă existența unei înțelegeri prealabile nu este, prin natura sa, susceptibilă în toate cazurile de probare printr-un asemenea înscris sau înregistrare. Aceasta poate fi dedusă din comportamentul coordonat al participanților, cu condiția ca această concluzie să rezulte logic și univoc din ansamblul probelor.

139. În prezenta cauză, instanța reține următoarea succesiune de circumstanțe: partea vătămată a fost atrasă la locul întâlnirii sub pretextul procurării semințelor; un automobil Mercedes a urmărit/însoțit automobilul victimei; în circumstanțele stabilite de victimă, trei persoane au participat la acțiune; fiecare dintre acestea a avut un rol concret; victima a fost imobilizată fizic; a fost utilizată banda adezivă; inculpații Agachi Ion și Hațachiu Ion au lăsat urme papilare pe obiectele respective; concomitent cu acțiunile de constrângere a fost formulată cererea de transmitere a sumei de 1 500 000 lei; ulterior, persoanele implicate au părăsit locul împreună.

140. Aceste circumstanțe, privite separat, nu demonstrează toate elementele infracțiunii. Însă, analizate coroborat, ele indică un comportament coordonat, orientat spre atingerea aceluiași scop patrimonial. Instanța apreciază astfel că participarea inculpaților nu poate fi calificată drept simplă prezență întâmplătoare la locul faptei.

141. În privința lui Lucaș Stepan, instanța reține că rolul acestuia rezultă, în primul rând, din declarațiile părții vătămate. Aceasta l-a recunoscut pe Lucaș Stepan și a indicat că acesta era persoana aflată în partea din față a automobilului, având un rol activ în desfășurarea acțiunii. În mod particular, partea vătămată îi atribuie lui Lucaș Stepan formularea cererii de transmitere a sumei de 1 500 000 lei și comunicarea unor afirmații menite să determine victima să se conformeze.

142. Totodată, instanța reține că inculpatului Lucaș Stepan i-a fost atribuit și un rol în imobilizarea victimei. Faptul că pe obiectele examinate nu au fost identificate urme papilare aparținând lui Lucaș Stepan nu conduce la concluzia că acesta nu a participat la faptă. Urmele papilare constituie doar o categorie de probe. Absența lor demonstrează numai că, dintre urmele apte pentru identificare ridicate și examinate, nu a fost identificată o urmă atribuită acestui inculpat. Ea nu infirmă declarațiile directe ale victimei și nici nu exclude posibilitatea ca inculpatul să fi participat fără a lăsa urme identificabile.

143. Prin urmare, participarea lui Lucaș Stepan rezultă din declarațiile părții vătămate, recunoașterea după fotografie și coroborarea acestora cu circumstanțele obiective ale cauzei.

144. Instanța acordă o importanță deosebită faptului că anume acestuia îi este atribuită formularea cererii patrimoniale, deoarece această împrejurare îl plasează nu doar în proximitatea locului faptei, ci în centrul mecanismului de realizare a scopului

patrimonial.

145. În privința inculpatului Hațachiu Ion, declarațiile părții vătămate sunt susținute printr-un element probator obiectiv deosebit de relevant – raportul dactiloscopic. Partea vătămată l-a recunoscut pe Hațachiu Ion ca fiind persoana aflată pe bancheta din spate și care a participat la acțiunile de imobilizare. Ulterior, examinarea criminalistică a urmelor ridicate din automobil a stabilit că anumite urme papilare aparțin acestuia, inclusiv urme aflate pe elementele de bandă adezivă. Această împrejurare constituie o confirmare independentă a faptului că Hațachiu Ion s-a aflat în contact fizic cu obiectele din automobil în împrejurările relevante.

146. Desigur, raportul dactiloscopic nu poate fi interpretat ca demonstrând de unul singur că inculpatul a aplicat violența sau că a participat la formularea cererii de bani. Însă, coroborat cu declarațiile victimei și cu restul probelor, acesta confirmă participarea efectivă a lui Hațachiu Ion la circumstanțele în care victima a fost imobilizată. Astfel, instanța nu reține vinovăția acestuia doar în baza faptului că amprentele sale au fost găsite în automobil, ci în baza ansamblului probator, în care proba dactiloscopică reprezintă o confirmare obiectivă a declarațiilor victimei.

147. În privința inculpatului Agachi Ion, partea vătămată a indicat că acesta era persoana care conducea automobilul Mercedes și că, ulterior, s-a apropiat de automobilul victimei și a participat la acțiunile de imobilizare. Această relatare este susținută de rezultatele examinării criminalistice, care au identificat urme papilare aparținând lui Agachi Ion pe elementele de bandă adezivă. Prin urmare, existența lui Agachi Ion în contextul material în care a fost utilizată banda adezivă nu este dedusă exclusiv din declarațiile victimei.

148. Instanța reține, totodată, că simpla identificare a urmelor papilare ale inculpatului pe banda adezivă nu ar fi suficientă, în mod autonom, pentru a concluziona că acesta a participat la șantaj. Proba dactiloscopică demonstrează contactul fizic, nu scopul acestui contact.

149. Însă, raportul dactiloscopic, coroborat cu recunoașterea efectuată de partea vătămată, cu relatarea acesteia despre rolul inculpatului în imobilizare și cu celelalte date privind deplasarea și comunicarea, dobândește o valoare probatorie semnificativă. Prin urmare, instanța consideră demonstrată participarea nemijlocită a lui Agachi Ion.

150. Datele furnizate de operatorul de telefonie mobilă, inclusiv informațiile privind celulele în care au fost active numerele telefonice relevante, coroborează circumstanțele de timp și loc indicate de partea vătămată. În particular, datele privind numărul utilizat pentru contactarea victimei indică activitate în zona Copanca în intervalul relevant, inclusiv în proximitatea temporală a incidentului. În coroborare cu declarațiile victimei, cu datele privind apelurile și cu celelalte probe, acestea reprezintă o confirmare obiectivă a existenței comunicațiilor și a prezenței mijloacelor de comunicație în zona relevantă.

151. Procesul-verbal de cercetare la fața locului a automobilului Toyota Prius Prime consemnează existența urmelor de noroi în interiorul automobilului, inclusiv pe scaune, covorașe și alte suprafețe, precum și prezența ruloului de bandă adezivă și a altor obiecte. Aceste elemente sunt compatibile cu relatarea victimei despre o confruntare și despre încercarea de imobilizare.
152. Cu privire la verificarea declarațiilor părții vătămate la fața locului, instanța reține că aceasta a permis confruntarea relatării acesteia cu configurația reală a locului, traseul parcurs și poziționarea automobilului. Această probă are caracter coroborativ, întrucât își găsește izvorul inițial în informațiile furnizate de partea vătămată.
153. Prin urmare, ea nu poate fi considerată o probă complet independentă de declarațiile victimei, însă poate contribui la verificarea coerenței și constanței relatării acesteia. Instanța constată că partea vătămată a indicat locurile și traseul în concordanță cu circumstanțele constatate obiectiv.
154. Instanța reține separat faptul că suma solicitată nu a fost transmisă inculpaților. Această împrejurare nu exclude existența infracțiunii de șantaj. În conformitate cu natura juridică a infracțiunii, esențială este existența cererii patrimoniale și a mijlocului de constrângere prevăzut de lege, nu realizarea efectivă a folosului patrimonial. În acest caz, partea vătămată a comunicat că nu dispune de suma solicitată, iar transferul nu a fost realizat.
155. Prin urmare, instanța nu va reține că inculpații au dobândit efectiv suma de 1 500 000 lei și nici că părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu patrimonial efectiv în această valoare. Suma de 1 500 000 lei reprezintă obiectul cererii patrimoniale, iar nu valoarea prejudiciului efectiv cauzat. Această distincție este esențială pentru individualizarea corectă a situației de fapt.
156. Potrivit art.126 alin.(1^1) Cod penal, sunt considerate proporții deosebit de mari valorile care depășesc 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea Guvernului în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Prin Hotărârea Guvernului nr.845 din 18.12.2024, salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2025 a fost stabilit în cuantum de 16 100 lei. Prin urmare, suma relevantă speței constituie 644 000 lei.
157. Astfel că, instanța stabilește că suma de 1 500 000 lei, care constituie obiectul cererii patrimoniale, depășește substanțial pragul legal de 644 000 lei.
158. Instanța subliniază că, pentru această modalitate de calificare, nu prezintă relevanță faptul că partea vătămată avea efectiv în cont doar aproximativ 20 000 lei și nici faptul că suma nu a fost transferată. Ceea ce este relevant este valoarea bunului patrimonial solicitat prin acțiunea de șantaj.
159. În consecință, instanța constată că este realizată circumstanța prevăzută de art.189

alin.(5) Cod penal.

160. Instanța reține că niciuna dintre probele analizate nu trebuie privită în mod izolat. Declarațiile părții vătămate demonstrează nemijlocit succesiunea evenimentelor, cererea patrimonială, rolurile atribuite participanților și acțiunile de constrângere. Recunoașterile după fotografie contribuie la stabilirea identității persoanelor indicate de victimă. Cercetarea automobilului confirmă existența unor elemente materiale compatibile cu relatarea despre imobilizare. Raportul dactiloscopic stabilește legătura fizică a inculpaților Agachi Ion și Hațachiu Ion cu obiectele respective. Datele de telefonie confirmă existența comunicațiilor și activitatea numerelor relevante în intervalul și zona corespunzătoare. Depoziția martorului Cuțari Afanasii confirmă utilizarea aceluiași număr de telefon într-un context anterior, compatibil cu pretextul utilizat pentru contactarea unor persoane interesate de produse agricole.

161. Niciuna dintre aceste probe, luată separat, nu demonstrează toate elementele infracțiunii. Însă, în coroborare, acestea formează un ansamblu probator coerent, în care probele directe și cele indirecte se susțin reciproc și exclud caracterul accidental al participării inculpaților.

162. Instanța mai reține că eventualele elemente de incertitudine privind unele detalii secundare – cum ar fi numerele exacte de telefon, numărul de înmatriculare, anumite detalii privind discuțiile sau apartenența șepcii depistate în automobil – nu afectează nucleul probator al cauzei.

163. Aceste aspecte nu sunt determinante pentru existența componenței de infracțiune și, prin urmare, nu pot prevala asupra probelor care confirmă elementele esențiale ale faptei.

164. În rezultatul examinării tuturor probelor, instanța constată că inculpații Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion au acționat în cadrul aceleiași rezoluții infracționale, urmărind obținerea ilicită a unei sume de bani aparținând părții vătămate.

165. Acțiunile acestora nu se reduc la o simplă intenție sau pregătire, ci au evoluat până la formularea concretă a cererii patrimoniale și aplicarea violenței fizice asupra victimei pentru a-i înfrânge voința. Participarea fiecăruia dintre inculpați a fost una efectivă și funcțională pentru realizarea scopului comun.

166. În privința lui Lucaș Stepan, participarea rezultă în special din rolul activ în formularea cererii patrimoniale și din declarațiile părții vătămate privind acțiunile sale nemijlocite.

167. În privința lui Hațachiu Ion, participarea este confirmată atât prin declarațiile victimei, cât și prin identificarea urmelor sale papilare pe obiectele aflate în legătură directă cu imobilizarea.

168. În privința lui Agachi Ion, participarea este confirmată prin recunoașterea sa de către partea vătămată, atribuirea unui rol concret în acțiunea de imobilizare și

identificarea urmelor sale papilare pe banda adezivă.
169. Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că, prin acțiunile lor comune și coordonate, inculpații au realizat elementele obiective și subiective ale infracțiunii de șantaj, săvârșit de două sau mai multe persoane și cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate, iar valoarea bunurilor solicitate depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate.
170. Faptele inculpaților se încadrează, prin urmare, în prevederile art.189 alin.(5) Cod penal.
171. Instanța conchide că vinovăția inculpaților Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion este demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil, iar probele administrate, examinate atât individual, cât și în ansamblul lor, nu lasă loc unei versiuni alternative rezonabile potrivit căreia inculpații s-ar fi aflat întâmplător în circumstanțele respective sau că acțiunile lor ar fi avut un alt scop decât realizarea cererii patrimoniale prin constrângerea părții vătămate.
172. În aceste condiții, instanța reține că sunt întrunite toate elementele constitutive ale infracțiunii imputate, atât sub aspectul obiectului juridic și material, cât și sub aspectul laturii obiective, subiectului și laturii subiective.
173. Cu privire la subiectul infracțiunilor analizate, în prezenta cauză, instanța constată că inculpații Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion sunt persoane fizice majore, fiecare având, la data săvârșirii faptelor, vârsta care depășește cu mult limita minimă prevăzută de lege pentru atragerea la răspundere penală.
174. Totodată, din materialele cauzei nu rezultă existența vreunei circumstanțe care ar pune la îndoială capacitatea psihică a inculpaților de a înțelege caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor și de a le controla.
175. Instanța reține că responsabilitatea penală, în sensul art.22 Cod penal, presupune capacitatea persoanei de a înțelege caracterul prejudiciabil al faptei și de a-și manifesta voința și a-și dirija acțiunile în momentul săvârșirii acesteia.
176. Or, în privința niciunuia dintre inculpați nu au fost constatate circumstanțe care să determine concluzia că, la momentul comiterii faptei, aceștia nu puteau să-și dea seama de caracterul acțiunilor întreprinse ori nu puteau să le dirijeze.
177. Dimpotrivă, modalitatea de comitere a faptei, comportamentul coordonat al inculpaților, deplasarea la locul convenit, utilizarea unui pretext pentru atragerea părții vătămate, formularea unei cereri concrete de transmitere a unei sume considerabile de bani, precum și aplicarea unor acțiuni fizice de imobilizare a victimei denotă caracterul conștient și voluntar al conduitei acestora.
178. În particular, acțiunile descrise presupun existența unei conduite finaliste și orientate spre atingerea unui scop patrimonial, ceea ce este incompatibil cu ipoteza lipsei

capacității de a înțelege și controla propriile acțiuni.
179. Prin urmare, instanța constată că Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion întrunesc condițiile legale ale subiectului infracțiunilor incriminate, fiind persoane fizice majore și responsabile la momentul săvârșirii faptelor.
180. Întrucât pentru infracțiunile prevăzute de art.166 și art.189 Cod penal legea nu instituie cerințe speciale referitoare la subiectul infracțiunii, este suficientă întrunirea condițiilor subiectului general al infracțiunii.
181. În consecință, sub aspectul subiectului infracțiunii, acțiunile inculpaților corespund cerințelor prevăzute de lege, neexistând impedimente pentru angajarea răspunderii lor penale.
182. Instanța va examina în continuare argumentele invocate de apărătorii inculpaților, întrucât acestea vizează atât existența elementelor constitutive ale infracțiunilor imputate, cât și forța probantă a mijloacelor de probă administrate.
183. Instanța pornește de la premisa că, potrivit principiului prezumției nevinovăției, orice persoană acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este considerată nevinovată atât timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de lege, iar orice îndoială care nu poate fi înlăturată prin probe urmează a fi interpretată în favoarea inculpatului.
184. Totodată, standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” nu presupune existența unei certitudini absolute sau excluderea oricărei ipoteze pur teoretice, ci impune ca, după examinarea întregului material probator, versiunea acuzării să fie singura explicație rezonabilă și coerentă a faptelor constatate.
185. Or, în prezenta cauză, instanța nu își întemeiază concluziile pe gravitatea acuzației formulate, ci pe examinarea individuală și coroborată a probelor administrate.
186. Apărătorul inculpatului Lucaș Stepan a susținut că partea vătămată nu ar fi fost privată ilegal de libertate, întrucât aceasta s-a urcat de bunăvoie în propriul automobil, acceptând deplasarea în contextul unei pretinse negocieri comerciale, iar ulterior a reușit să se elibereze și să fugă.
187. Instanța apreciază acest argument ca fiind nefondat, întrucât confundă împrejurarea în care partea vătămată a intrat în automobil cu momentul ulterior în care libertatea sa de mișcare a fost efectiv restrânsă. Faptul că partea vătămată s-a urcat de bunăvoie în propriul automobil nu exclude în niciun mod posibilitatea ca, ulterior, aceasta să fie privată ilegal de libertate. Dimpotrivă, tocmai succesiunea faptelor este relevantă. Partea vătămată a acceptat întâlnirea și deplasarea în virtutea aparenței unei relații comerciale. Această conduită inițial voluntară privește numai momentul anterior începerii acțiunilor de constrângere. Potrivit declarațiilor sale, odată ajunși în circumstanțele descrise, asupra acesteia au acționat mai multe persoane, care au recurs la ținerea și imobilizarea sa, inclusiv prin apucarea de gât, ținerea mâinilor și încercarea de a-i lega mâinile cu bandă

adezivă.
188. În aceste condiții, libertatea de mișcare a părții vătămate a fost efectiv restrânsă împotriva voinței sale. Pentru existența privării ilegale de libertate nu este necesar ca victima să fie ținută într-un spațiu închis pentru o perioadă îndelungată și nici ca aceasta să fie imobilizată în mod absolut, fără nicio posibilitate de rezistență sau evadare. Esențial este ca făptuitorul, prin acțiuni materiale concrete, să suprime sau să restrângă în mod efectiv libertatea persoanei de a decide unde și cum să se deplaseze. Or, în prezenta cauză, tocmai faptul că partea vătămată a opus rezistență, a încercat să se elibereze și, în cele din urmă, a reușit să deschidă portiera și să fugă nu demonstrează inexistența privării de libertate, ci, dimpotrivă, confirmă caracterul forțat al situației.
189. Rezistența victimei nu constituie dovada că libertatea acesteia nu a fost restrânsă. Dimpotrivă, necesitatea de a opune rezistență și de a se elibera constituie un indiciu direct că asupra libertății sale de mișcare se exercita o constrângere. Totodată, faptul că privarea de libertate a durat un interval relativ scurt nu exclude, prin el însuși, existența infracțiunii.
190. În cazul de față, nu durata în sine este determinantă, ci existența unei perioade, fie și limitate, în care partea vătămată nu a fost liberă să părăsească locul și să dispună nestingherit de propria persoană, fiind împiedicată fizic de acțiunile inculpaților.
191. Prin urmare, argumentul potrivit căruia partea vătămată s-a eliberat într-un interval scurt este irelevant pentru existența faptei consumate, întrucât el se referă la momentul încetării privării de libertate, iar nu la existența acesteia. La fel, faptul că partea vătămată a intrat inițial de bunăvoie în automobil nu poate legitima acțiunile ulterioare ale inculpaților.
192. Nici argumentul potrivit căruia inculpații nu au reușit să lege efectiv mâinile părții vătămate nu poate fi acceptat. Din probe rezultă că inculpații au trecut de faza simplei pregătiri și au exercitat nemijlocit acțiuni fizice asupra victimei, urmărind să-i restrângă libertatea de mișcare. Faptul că nu au reușit să finalizeze toate acțiunile pe care le-au întreprins nu transformă retroactiv acțiunile deja realizate în simple acte pregătitoare.
193. În acest context, instanța consideră că trebuie făcută distincția între „privarea de libertate ca rezultat juridic al acțiunilor de constrângere” și modalitatea concretă prin care inculpații au urmărit să o realizeze.
194. În măsura în care victima a fost efectiv ținută și împiedicată să plece, infracțiunea de privare ilegală de libertate este realizată, chiar dacă imobilizarea nu a fost menținută până la epuizarea tuturor intențiilor inculpaților. Prin urmare, tentativa de a lega mâinile cu bandă adezivă nu reprezintă unicul act relevant.
195. Relevantă este întreaga conduită: înconjurarea victimei de mai multe persoane, ținerea acesteia, imobilizarea mâinilor, apucarea de gât și împiedicarea sa de a părăsi

imediat locul. Aceste acțiuni au produs o restrângere efectivă a libertății de mișcare.
196. Instanța va examina distinct și susținerea apărării inculpatului Agachi Ion, potrivit căreia acțiunile de imobilizare și violență sunt absorbite de infracțiunea de șantaj. Este adevărat că, în anumite circumstanțe, acțiunile violente utilizate pentru realizarea șantajului reprezintă chiar modalitatea de executare a infracțiunii prevăzute de art.189 Cod penal.
197. Totuși, această împrejurare nu conduce automat la concluzia că orice atingere adusă libertății persoanei este juridic absorbită de șantaj. Pentru a stabili dacă există concurs de infracțiuni sau absorbție, este necesară examinarea valorii juridice distincte ocrotite, a conținutului acțiunilor și a raportului dintre acestea.
198. În prezenta cauză, acțiunile de imobilizare nu s-au limitat la simpla aplicare a unei forțe fizice necesare pentru intimidarea victimei în vederea transmiterii banilor, ci au avut și o componentă distinctă – împiedicarea efectivă a victimei de a se deplasa și de a părăsi locul.
199. Prin urmare, în măsura în care instanța constată că, prin acțiunile inculpaților, a fost efectiv restrânsă libertatea de mișcare a părții vătămate, această atingere adusă libertății personale nu poate fi ignorată numai pentru motivul că aceleași acțiuni au servit și scopului patrimonial al șantajului. În același timp, instanța va evita dubla valorificare juridică a aceleiași împrejurări.
200. Astfel, aceeași acțiune violentă nu poate fi folosită de două ori pentru a crea artificial două infracțiuni, în lipsa unor elemente suplimentare care să individualizeze obiectul material și urmarea juridică a fiecăreia. De aceea, concluzia cu privire la existența concursului sau absorbției trebuie raportată la circumstanțele concrete stabilite prin probe.
201. În cauza de față, însă, rezultă că privarea de libertate a constituit o conduită distinctă, prin care inculpații au urmărit și au realizat temporar restrângerea libertății de mișcare a victimei.
202. Un alt argument esențial al apărării vizează valoarea bunurilor care au constituit obiectul cererii de șantaj. Apărarea susține că suma de 1 500 000 lei nu poate fi reținută, întrucât partea vătămată nu dispunea de acești bani, iar ulterior discuția s-ar fi raportat la aproximativ 20 000 lei disponibili pe card. Instanța nu poate accepta această interpretare.
203. Din declarațiile părții vătămate rezultă că suma de 1 500 000 lei a fost formulată ca o cerere concretă de transmitere a banilor. Faptul că partea vătămată a răspuns că nu dispune de suma respectivă nu transformă cererea de 1 500 000 lei într-o cerere de 20 000 lei.
204. Dimpotrivă, această împrejurare confirmă existența unei cereri patrimoniale determinate, la care victima a răspuns prin comunicarea imposibilității sale de a o

satisface. În cazul infracțiunii de șantaj, obiectul material nu se confundă cu prejudiciul patrimonial efectiv produs. Faptul că victima nu a reușit sau nu a putut să transmită bunul solicitat nu înseamnă că cererea formulată de făptuitor se reduce la bunurile pe care victima le avea efectiv asupra sa.

205. În caz contrar, calificarea juridică a unei fapte de șantaj ar depinde în mod nejustificat de situația financiară concretă a victimei și nu de obiectul cererii formulate de făptuitor. Prin urmare, suma de 20 000 lei reprezintă, cel mult, suma pe care partea vătămată a declarat că o avea disponibilă la acel moment, însă nu valoarea cererii patrimoniale formulate de inculpați.

206. Instanța nu confundă, așadar, „valoarea obiectului cererii" cu „valoarea prejudiciului efectiv cauzat". Prima este de 1 500 000 lei, în timp ce prejudiciul patrimonial efectiv nu s-a produs, întrucât transferul nu a fost realizat.

207. Această concluzie este compatibilă cu natura juridică a șantajului, care se consumă prin formularea cererii patrimoniale însoțite de mijlocul de constrângere prevăzut de lege, fără ca dobândirea efectivă a bunurilor să constituie o condiție obligatorie a formei de bază. Prin urmare, faptul că partea vătămată a reușit să fugă și nu a transmis banii nu conduce la recalificarea sumei de 1 500 000 lei în suma de 20 000 lei.

208. Apărarea a solicitat excluderea circumstanței prevăzute de art.189 alin.(5) Cod penal, invocând imposibilitatea reală a victimei de a transmite suma de 1 500 000 lei. Instanșa consideră că argumentul este nefondat.

209. În sensul art.126 Cod penal, pentru stabilirea proporțiilor se are în vedere valoarea bunurilor care constituie obiectul infracțiunii, iar nu suma de bani pe care victima a reușit efectiv să o păstreze sau să o transmită. În prezenta cauză, obiectul cererii a fost suma de 1 500 000 lei. Or, pentru anul 2025, salariul mediu lunar pe economie prognozat a fost stabilit la 16 100 lei, astfel încât pragul de 40 de salarii medii constituie 644 000 lei. Prin urmare, suma de 1 500 000 lei depășește cu mult pragul legal.

210. Împrejurarea că victima nu dispunea de suma solicitată nu modifică valoarea obiectului cererii și nu poate conduce la recalificarea juridică a faptei. A admite contrariul ar însemna ca persoana care solicită ilicit 1 500 000 lei prin constrângere să beneficieze de o calificare mai favorabilă exclusiv datorită faptului că victima nu dispune de banii solicitați. Or, o asemenea interpretare ar contraveni însuși conținutului normei de incriminare.

211. Instanța nu poate accepta nici argumentul potrivit căruia lipsa raportului medico-legal ar exclude aplicarea violenței. Art.189 alin.(2) lit. c) Cod penal se referă la aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate. Prin urmare, existența unei leziuni corporale constatate medico-legal nu constituie singura modalitate prin care poate fi demonstrată aplicarea violenței.

212. În cauza de față, partea vătămată a relatat nu doar despre lovituri, ci și despre acțiuni concrete de imobilizare: ținerea de gât, apucarea mâinilor, tragerea și încercarea de a lega mâinile cu bandă adezivă. Aceste acțiuni reprezintă, prin natura lor, exercitarea unei forțe fizice asupra persoanei. Lipsa unor leziuni vizibile ori faptul că victima nu a solicitat asistență medicală nu înseamnă că asupra acesteia nu a fost exercitată violență.
213. Totodată, instanța face o distincție necesară între „existența violenței” și „gravitatea urmărilor corporale”. Lipsa unui raport medico-legal este relevantă pentru a exclude concluzii privind existența unor vătămări corporale concrete care nu au fost demonstrate, însă nu exclude existența violenței fizice nepericuloase.
214. Mai mult, caracterul nepericulos al violenței este compatibil tocmai cu situația în care acțiunile de constrângere nu au produs leziuni corporale grave sau alte urmări periculoase pentru viață și sănătate. În consecință, instanța nu reține lipsa expertizei medico-legale ca probă a existenței leziunilor, dar nici nu o interpretează ca probă a inexistenței violenței.
215. În ceea ce privește afirmațiile referitoare la utilizarea unei arme, instanța constată că simpla menționare verbală a existenței unui pistol, în lipsa identificării și ridicării acestuia, nu este suficientă pentru a concluziona, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpații au folosit efectiv o armă. Or, din probele administrate nu rezultă identificarea unei arme, ridicarea acesteia, efectuarea unei examinări criminalistice sau alte date obiective care să confirme folosirea unui asemenea obiect.
216. Faptul că partea vătămată a declarat că nu a văzut pistolul constituie, de asemenea, un element care impune prudență în aprecierea acestei circumstanțe. În consecință, instanța nu va reține utilizarea armei ca circumstanță calificativă dacă aceasta nu este confirmată printr-un ansamblu probator suficient.
217. Apărarea a invocat anumite incertitudini privind identificarea inculpatului Lucaș Stepan, arătând că partea vătămată nu îi cunoștea anterior pe făptuitori și că, inițial, aceasta a putut face referire la persoanele implicate doar prin descrierea vocii sau a aspectului acestora.
218. Instanța apreciază că acest argument nu poate fi desprins din contextul întregului material probator. Faptul că partea vătămată nu îi cunoștea anterior pe inculpați este tocmai motivul pentru care procedura de recunoaștere după fotografie dobândește relevanță.
219. Partea vătămată nu a indicat în mod arbitrar persoane necunoscute, ci a efectuat recunoașteri distincte, atribuind fiecăruia dintre inculpați un rol concret în desfășurarea evenimentelor.
220. În privința lui Lucaș Stepan, partea vătămată l-a identificat după trăsăturile feței și l-a asociat cu persoana aflată în partea din față a automobilului, căreia i-a atribuit un rol

activ în formularea cererii patrimoniale. Instanța constată că această identificare nu este analizată izolat. Ea se coroborează cu restul probelor privind modul de desfășurare a faptelor, comunicațiile telefonice, prezența celorlalte persoane și succesiunea acțiunilor.
221. Prin urmare, existența unor anumite ezitări ale victimei cu privire la detalii secundare, precum numere exacte de telefon sau anumite particularități ale automobilului, nu este de natură să anuleze identificarea persoanei care a participat nemijlocit la faptă.
222. Faptul că în urma examinării dactiloscopice nu au fost identificate urme papilare ale lui Lucaș Stepan nu este suficient pentru a infirma participarea acestuia. Proba dactiloscopică demonstrează existența contactului fizic numai în măsura în care au fost depistate și identificate urme apte. Absența unei asemenea urme nu echivalează cu absența persoanei de la locul faptei și cu atât mai puțin cu lipsa participării sale.
223. Această concluzie este cu atât mai evidentă în cazul unei fapte desfășurate într-un interval scurt, într-un automobil, în condiții de mișcare și confruntare fizică, în care nu orice atingere este susceptibilă să lase o urmă papilară aptă pentru identificare.
224. Prin urmare, instanța nu substituie lipsa unei probe dactiloscopice cu o prezumție de vinovăție, ci apreciază participarea inculpatului în baza celorlalte probe administrate.
225. Cu privire la valoarea probatorie a datelor de telefonie, apărarea are dreptate doar în parte atunci când afirmă că datele de telefonie mobilă nu demonstrează, prin ele însele, intenția infracțională sau conținutul exact al unei înțelegeri. Instanța nu atribuie însă acestor probe o asemenea valoare.
226. Datele de telefonie nu sunt utilizate ca probă unică a vinovăției, ci ca mijloc de verificare și coroborare a altor probe. Ele confirmă existența comunicațiilor, timpul și zona în care au fost active anumite numere și contribuie la verificarea succesiunii faptelor relatate de partea vătămată. Instanța ține seama de limitele obiective ale acestei probe: o celulă de telefonie mobilă nu reprezintă un punct GPS, iar faptul că un număr este activ într-o anumită zonă nu demonstrează, singur, că o anumită persoană se afla exact într-un punct determinat.
227. Însă nici apărarea nu poate transforma această limitare într-un argument pentru excluderea probei. Valoarea ei rezultă din coroborare. Prin urmare, datele telefonice nu demonstrează singure planul infracțional, însă, împreună cu declarațiile părții vătămate, datele privind apelurile, recunoașterile și probele materiale, contribuie la formarea unei concluzii probatorii coerente.
228. Cu privire la pretinsa lipsă a dovezii unei înțelegeri prealabile, instanța stabilește că Nici faptul că nu a fost identificată o înregistrare sau o declarație directă privind o eventuală înțelegere prealabilă nu conduce la concluzia că aceasta nu a existat.
229. Înțelegerea prealabilă reprezintă o stare subiectivă a participanților și, în mod firesc, nu este întotdeauna susceptibilă de probare printr-o probă directă. Aceasta poate rezulta

din acțiuni coordonate, dacă acestea demonstrează existența unei rezoluții comune.
230. În prezenta cauză, instanța reține că nu este vorba despre simpla prezență simultană a trei persoane. Acțiunile lor au fost coordonate: contactarea victimei sub un anumit pretext, deplasarea către locul întâlnirii, participarea mai multor persoane, imobilizarea victimei, utilizarea benzii adezive și formularea unei cereri patrimoniale concrete. O asemenea succesiune de acțiuni nu poate fi explicată în mod rezonabil printr-o simplă coincidență. Instanța nu deduce existența înțelegerii dintr-o singură împrejurare, ci din totalitatea conduitei participanților.
231. Apărarea are dreptate că judecarea cauzei în lipsa inculpatului nu diminuează standardul de probă și nu transferă asupra apărării sarcina demonstrării nevinovăției. Instanța subliniază însă că exact această regulă a fost respectată.
232. Concluziile privind vinovăția nu sunt întemeiate pe absența inculpatului și nici pe faptul că acesta nu a prezentat o explicație alternativă. Instanța nu a pornit de la premisa că inculpatul este vinovat pentru că nu a demonstrat contrariul.
233. Dimpotrivă, vinovăția este dedusă din probele administrate de acuzare și verificate nemijlocit în cadrul cercetării judecătorești. Prin urmare, absența inculpatului nu are nicio semnificație probatorie autonomă și nu este utilizată în defavoarea acestuia.
234. Argumentul apărătorului potrivit căruia acțiunile de imobilizare și violență constituie exclusiv modalitatea de executare a șantajului este, în esență, relevant pentru delimitarea dintre infracțiunile concurente și acțiunile care constituie elemente ale aceleiași infracțiuni.
235. Instanța reține că, într-adevăr, violența nepericuloasă pentru viață sau sănătate constituie una dintre modalitățile calificative expres prevăzute de art.189 alin.(2) lit. c) Cod penal.
236. Prin urmare, această violență nu poate fi valorificată pentru a crea artificial o infracțiune distinctă de vătămare corporală în lipsa elementelor unei asemenea infracțiuni. Însă această concluzie nu înseamnă că orice privare efectivă de libertate este absorbită automat în șantaj.
237. Dacă prin acțiunile inculpaților a fost realizată distinct restrângerea libertății persoanei, aceasta constituie o atingere adusă unui obiect juridic distinct, iar problema concursului trebuie soluționată prin raportare la circumstanțele concrete și la conținutul normelor de incriminare.
238. Prin urmare, instanța nu acceptă nici teza apărării potrivit căreia existența șantajului exclude posibilitatea existenței unei infracțiuni distincte împotriva libertății persoanei.
239. În subsidiar, apărătorii au solicitat ca la individualizarea pedepsei să se țină seama de faptul că partea vătămată nu a suferit leziuni corporale grave, nu a suferit un prejudiciu patrimonial efectiv, iar automobilul i-a fost restituit intact.

240. Instanța va ține seama de aceste împrejurări în măsura în care acestea sunt relevante pentru individualizarea pedepsei, însă nu le poate atribui semnificația solicitată de apărare în etapa stabilirii existenței infracțiunii. Faptul că victima nu a suferit vătămări corporale grave nu exclude aplicarea violenței nepericuloase.
241. Faptul că suma de bani nu a fost transmisă nu exclude existența șantajului. Iar faptul că automobilul a fost restituit intact nu poate înlătura caracterul ilicit al acțiunilor deja săvârșite. Aceste împrejurări pot fi apreciate, după caz, la individualizarea pedepsei, însă nu au aptitudinea de a transforma o faptă consumată într-una inexistentă.
242. Instanța consideră întemeiat argumentul apărării potrivit căruia simplul fapt că inculpatul Agachi Ion figurează în alte cauze penale aflate pe rolul altor instanțe nu poate fi valorificat ca o circumstanță care demonstrează vinovăția sau caracterul său infracțional în prezenta cauză.
243. Prezumția de nevinovăție operează până la rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare. Prin urmare, existența unor cauze penale pendinte sau a unor sentințe care nu au devenit definitive nu poate fi tratată ca dovadă că inculpatul a săvârșit infracțiunile respective și nici ca antecedent penal.
244. Instanța nu va utiliza asemenea cauze pentru a fundamenta concluzia privind vinovăția inculpatului și nici pentru a-i atribui o conduită infracțională ca fapt cert.
245. În măsura în care unele hotărâri au devenit definitive, acestea vor putea fi analizate exclusiv în limitele și pentru efectele juridice prevăzute de lege, fără a extinde efectul lor asupra prezentei acuzații.
246. Prin urmare, instanța constată că argumentele apărării, deși relevante pentru verificarea temeiniciei acuzației, nu sunt de natură să răstoarne concluziile rezultate din ansamblul probator.
247. Apărarea a identificat anumite limite reale ale unor probe – lipsa unei expertize medico-legale, lipsa unei arme ridicate, lipsa unor urme dactiloscopice în privința lui Lucaș Stepan și caracterul indirect al datelor de telefonie mobilă.
248. Instanța nu ignoră aceste limite și nu le atribuie probelor o forță pe care acestea nu o au. Totuși, niciuna dintre aceste împrejurări, privită în contextul întregului material probator, nu este suficientă pentru a genera o îndoială rezonabilă asupra elementelor esențiale ale acuzației.
249. Dimpotrivă, probele se completează reciproc: declarațiile părții vătămate stabilesc succesiunea faptelor și rolurile participanților, recunoașterile contribuie la identificarea inculpaților, probele dactiloscopice confirmă contactul fizic al lui Hațachiu Ion și Agachi Ion cu obiectele relevante, cercetarea la fața locului confirmă existența elementelor materiale compatibile cu relatarea victimei, iar datele de telefonie coroborează circumstanțele de timp și loc.

250. În consecință, instanța apreciază că versiunea acuzării nu se întemeiază pe simple presupuneri, ci pe un ansamblu de probe care, analizate în interdependență, conduc la concluzia existenței faptelor și participării inculpaților la săvârșirea acestora.
251. Principiul in dubio pro reo nu poate fi interpretat în sensul că orice lipsă a unei probe directe sau orice neclaritate asupra unui detaliu secundar ar impune achitarea inculpatului. El operează numai atunci când, după epuizarea tuturor mijloacelor rezonabile de probă și evaluarea lor în ansamblu, rămâne o îndoială obiectivă și rezonabilă asupra unui element esențial al infracțiunii. Or, în prezenta cauză, o asemenea îndoială nu subzistă.
252. În concluzia celor enunțate, în speța dedusă judecății, instanța a stabilit vinovăția inculpaților dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar în consecință, va emite o sentință de condamnare în privința acestora.
253. Cu privire la individualizarea pedepsei, instanța notează că potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a codului penal.
254. Astfel, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
255. Instanța mai relevă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
256. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane.
257. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.
258. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.
259. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

260. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.
261. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
262. Mai mult decât atât, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.
263. La modul concret, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art.166 alin.(2) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani.
264. Totodată, se mai constată că infracțiunea prevăzută de art.189 alin.(5) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 11 la 13 ani.
265. Instanța mai notează că la stabilirea pedepsei, va ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art.75 Cod penal, și anume, de limitele speciale ale pedepselor prevăzute, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se califică în baza art.16 alin.(4) și (5) Cod penal – ca infracțiuni grave și deosebit de grave, de forma vinovăției comiterii acestora – prin intenție, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportamentul inculpaților în timpul și după consumarea infracțiunilor.
266. În speță, reieșind din materialele cauzei, se reține că inculpatul Lucaș Stepan este în vârstă de 37 de ani, este cetățean al Republicii Moldova, nu este angajat în câmpul muncii, cu antecedente penale stinse, nu se află la evidență la medicul psihiatru sau narcolog și acesta este anunțat în căutare de mai multe organe judiciare.
267. Totodată, Hațachiu Ion este în vârstă de 28 de ani, este cetățean al Republicii Moldova, nu este angajat în câmpul muncii, cu antecedente penale, nu se află la evidență la medicul psihiatru sau narcolog și acesta este anunțat în căutare de mai multe organe judiciare.
268. Inculpatul Agachi Ion este în vârstă de 29 de ani, este cetățean al Republicii Moldova, nu este angajat în câmpul muncii, cu antecedente penale stinse, nu se află la evidență la medicul psihiatru sau narcolog și acesta este anunțat în căutare de mai multe organe judiciare.
269. În conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, instanța de judecată nu a reținut nici o circumstanță atenuată în privința inculpaților.

270. Pe de altă parte, drept o circumstanță agravantă prevăzută expres de art.77 Cod penal, instanța a reținut în sarcina inculpaților ca fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.
271. Instanța de judecată mai remarcă faptul că principalele elemente de care judecătorul, trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.
272. Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei s-au valorificat anume în această ordine, fiindu-le stabilit inculpaților corect termenul de pedeapsă în cuantumul nominalizat în dispozitivul sentinței.
273. La caz, instanța de judecată, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpaților, urmărind în acest sens comportamentul lor în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, consideră că inculpaților urmează a-i fi aplicate pedepse după cum urmează.
274. În privința lui Lucaș Stepan:
- în baza art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal – închisoare pe un termen de 6 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.189 alin.(5) Cod penal – închisoare pe un termen de 12 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

275. În privința lui Hațachiu Ion:
- în baza art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal – închisoare pe un termen de 6 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.189 alin.(5) Cod penal – închisoare pe un termen de 12 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

276. În privința lui Agachi Ion:
- în baza art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal – închisoare pe un termen de 5 ani și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;
- în baza art.189 alin.(5) Cod penal– închisoare pe un termen de 11 ani și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

277. În conformitate cu prevederile art.84 Cod penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani și a persoanelor care au atins

vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani și 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

278. Astfel, pentru concursul de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor stabilite, instanța va aplica inculpaților pedeapsa definitivă după cum urmează:

- în privința lui Lucaș Stepan – închisoare pe un termen de 15 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis:
- în privința lui Hațachiu Ion – închisoare pe un termen de 15 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;
- în privința lui Agachi Ion – închisoare pe un termen de 14 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

279. Analizând cumulativ circumstanțele cauzei, instanța ajunge la concluzia că aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate nu ar fi suficientă pentru atingerea scopurilor prevăzute de art.61 Cod penal.

280. În aceste condiții, instanța consideră că o pedeapsă mai blândă nu ar avea capacitatea de a influența pozitiv comportamentul inculpaților și nu ar asigura prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

281. Prin urmare, instanța apreciază că doar executarea efectivă a pedepsei privative de libertate este aptă să asigure realizarea scopurilor pedepsei penale, inclusiv izolarea temporară a inculpaților de societate, prevenirea reiterării faptelor prejudiciabile și crearea premiselor pentru corectarea acestora.

282. Instanța mai reține că aplicarea art.90 și 90^1 Cod penal în asemenea circumstanțe nu este posibilă din punct de vedere legal, la fel, aplicarea acestuia ar contraveni scopului preventiv al pedepsei și ar diminua rolul acesteia de restabilire a echității sociale.

283. În consecință, instanța concluzionează că pedeapsa sub formă de închisoare cu executare efectivă reprezintă singura măsură proporțională cu gravitatea faptelor comise, cu personalitatea inculpaților și cu necesitatea prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni.

284. Într-un alt context, în corespundere cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpaților până când sentința va deveni definitivă.

285. La fel, potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

286. Totodată, instanța relevă că, conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora,

este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

287. Instanța mai constată că, potrivit art.175 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

288. La caz, instanța de judecată reține că prin încheierile judecătorului de instrucție a Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 17.04.2026, în privința inculpaților Lucaș Stepan, Hațachiu Ion și Agachi Ion a fost aplicată, în contumacie, măsura preventivă sub forma arestului preventiv pe un termen de 30 de zile din momentul reținerii, iar de către Inspectoratul de Poliție Căușeni au fost intentate dosare de căutare în privința acestora.

289. Astfel, luând în considerație faptul că prin prezenta sentință, inculpaților le-a fost aplicată pedeapsa privativă de libertate – închisoarea, instanța de judecată concluzionează că în privința acestuia este necesară menținerea măsurii preventive „arestarea preventivă”, în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

290. În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

291. Conform art.227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

292. Potrivit art.229 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatul cu avocat care acordă asistența juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

293. Conform art.143 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se

efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

294. În speța dedusă judecății, se atestă că acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare în mărime totală de 5040 lei, suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară.

295. Prin urmare, raportând prevederile legale enunțate supra la circumstanțele cauzei, instanța consideră că cheltuielile de judecată în mărime de 5040 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare urmează a fi achitate în mod solidar de inculpați, or, având în vedere că la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală, aceste cheltuieli au fost suportate de stat, iar procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției și în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpaților, ultimii urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat.

296. Pe de altă parte, referitor la corpurile delicte, instanța relevă că, potrivit art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. Uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite. Obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite. Lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora. Banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului.

297. Respectiv, instanța de judecată consideră necesar ca corpul delict – automobilul de model „Toyota Prius Prime”, cu numărul de înmatriculare *****, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 04.12.2025 /f.d.23, Vol. I/ și care se află la păstrare la partea vătămată Zmeu Tudor, după devenirea definitivă a sentinței urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia.

298. Pe de altă parte, corpul delict – un plic în care se află un chipiu de culoare neagră recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 04.12.2025 /f.d.23, Vol. I/ și care se află la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Căușeni /f.d.24, Vol. I/, după devenirea definitivă a sentinței urmează a fi nimicit.

299. Corpurile delicte – un plic în care se află un rulou de bandă adezivă și 10 pelicule adezive recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 04.12.2025 /f.d.23, Vol. I/ și care se află la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Căușeni /f.d.24, Vol. I/, urmează a fi păstrate la dosar pe toată durata de păstrare a acestuia.

300. În concluzie, în conformitate cu prevederile art.art.162, 219, 225, 340, 384-389, 392-395, 397 și 402 Cod de procedură penală, instanța de judecată

HOTĂRĂȘTE:

Lucaș Stepan *****, născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, se condamnă în baza acestei Legi și i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Lucaș Stepan *****, născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(5) Cod penal, se condamnă în baza acestei Legi și i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui ***Lucaș Stepan*** *****, născut la *****, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani, cu executarea pedepsei, conform art.72 alin.(4) Cod penal, în penitenciar de tip închis.

Termenul pedepsei cu închisoare urmează a fi calculat din data reținerii inculpatului Lucaș Stepan.

Măsura preventivă arestul preventiv aplicată în privința inculpatului Lucaș Stepan prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 17.04.2026, se menține în continuare.

Măsurile de căutare instituite în privința inculpatului Lucaș Stepan se mențin în continuare în vederea reținerii și escortării la instituția penitenciară corespunzătoare pentru executarea pedepsei aplicate.

Hațachiu Ion *****,** născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, se condamnă în baza acestei Legi și i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Hațachiu Ion *****,** născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(5) Cod penal, se condamnă în baza acestei Legi și i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 (doisprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui ***Hațachiu Ion*** *****,** născut la *****, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani, cu executarea pedepsei, conform art.72 alin.(4) Cod penal, în penitenciar de tip închis.

Termenul pedepsei cu închisoare urmează a fi calculat din data reținerii inculpatului Hațachiu Ion.

Măsura preventivă arestul preventiv aplicată în privința inculpatului Hațachiu Ion prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 17.04.2026, se menține în continuare.

Măsurile de căutare instituite în privința inculpatului Hațachiu Ion se mențin în continuare în vederea reținerii și escortării la instituția penitenciară corespunzătoare pentru executarea pedepsei aplicate.

Agachi Ion *****, născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.166 alin.(2) lit. d) Cod penal, se condamnă în baza acestei Legi și i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Agachi Ion *****, născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(5) Cod penal, se condamnă în baza acestei Legi și i se stabilește o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 11 (unsprezece) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui ***Agachi Ion*** *****, născut la *****, pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 14 (paisprezece) ani, cu executarea pedepsei, conform art.72 alin.(4) Cod penal, în penitenciar de tip închis.

Termenul pedepsei cu închisoare urmează a fi calculat din data reținerii inculpatului Agachi Ion.

Măsura preventivă arestul preventiv aplicată în privința inculpatului Agachi Ion prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul central) din 17.04.2026, se menține în continuare.

Măsurile de căutare instituite în privința inculpatului Agachi Ion se mențin în continuare în vederea reținerii și escortării la instituția penitenciară corespunzătoare pentru executarea pedepsei aplicate.

Se încasează, în mod solidar, din contul inculpaților Lucaș Stepan *****, Hațachiu Ion ***** și Agachi Ion ***** în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în mărime totală de 5040 (cinci mii patruzeci) lei, suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară.

Corpul delict – automobilul de model „Toyota Prius Prime”, cu numărul de înmatriculare *****, recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța din 04.12.2025 /f.d.23, Vol. I/ și care se află la păstrare la partea vătămată Zmeu Tudor, după devenirea definitivă a sentinței urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia.

Corpul delict – un plic în care se află un chipiu de culoare neagră recunoscut în

calitate de corp delict prin ordonanța din 04.12.2025 /f.d.23, Vol. I/ și care se află la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Căușeni /f.d.24, Vol. I/, după devenirea definitivă a sentinței urmează a fi nimicit.

Corpurile delicte – un plic în care se află un rulou de bandă adezivă și 10 pelicule adezive recunoscute în calitate de corp delict prin ordonanța din 04.12.2025 /f.d.23, Vol. I/ și care se află la păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Căușeni /f.d.24, Vol. I/, urmează a fi păstrate la dosar pe toată durata de păstrare a acestuia.

Sentința poate fi atacată în ordine de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Căușeni.

Președintele ședinței
Judecător **/semnat/** **Negru Nicolae**

Copia corespunde originalului
Judecător *Negru Nicolae*